

บรรยากาศภายในทีมกีฬาของนักกีฬาเยาวชนไทย

ลัดดาวัลย์ แก้วใส

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

สิงหาคม 2559

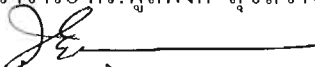
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของลัดดาวัลย์ แก้วใส ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ของ
มหาวิทยาลัยบูรพาได้

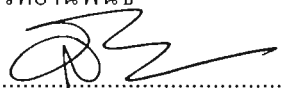
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..........อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.นัตถกมล สิงห์น้อย)

..........อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พูลพงศ์ สุขสว่าง)

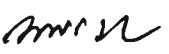
..........อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..........ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สืบสาย บุญวีรบุตร)

..........กรรมการ
(ดร.นัตถกมล สิงห์น้อย)

..........กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พูลพงศ์ สุขสว่าง)

..........กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภพร ทัศนัยนา)

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬานุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬาของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..........คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(ดร.ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์)

วันที่ 22 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2559

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา
จากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
ปีการศึกษา 2558

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้ไม่สามารถเสร็จสมบูรณ์ไปได้ หากขาดความกรุณาช่วยเหลือจาก ดร.ฉัตรกมล สิงห์น้อย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พูลพงศ์ สุขสว่าง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สืบสาย บุญวิโรบุตร ที่กรุณาเป็นประธานในการสอบวิทยานิพนธ์และรองศาสตราจารย์ ดร.นภพร ทศนัยนา ที่เป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัยฉบับนี้ นอกจากนี้ จะขอกล่าวถึงอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนิดา จุลวนิชย์พงษ์ และ ดร.ธรรมนันธิกา แจ็งสว่าง รวมถึงอาจารย์ทุก ๆ ท่านในคณะวิทยาศาสตร์ การกีฬา ที่มีส่วนช่วยทั้งการจับแรงแท้งอนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลือ และความรู้มาตลอดการเรียนและการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้ฝึกสอน และกลุ่มตัวอย่างทุก ๆ ท่าน ที่อนุญาตและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บข้อมูลของผู้ทำวิทยานิพนธ์ และขอกราบขอบพระคุณ โรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา จำนวน 11 แห่ง ทั่วประเทศ ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวที่ให้โอกาสได้มีชีวิตเกิดมา และสั่งสอนลูกมาเป็นอย่างดี ขอขอบคุณที่สนับสนุนและเป็นแรงกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผลักดันให้ลูกทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จมาได้ ขอขอบคุณครอบครัวจิตวิทยาการกีฬามหาวิทยาลัยบูรพา ที่ให้กำลังใจและความช่วยเหลือมาโดยตลอด ขอขอบคุณที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขไปด้วยกัน ผู้วิจัยขอมอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ให้กับนักกีฬาเยาวชนกีฬาประเภททีม และหวังว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์กับนักกีฬาประเภททีมระดับเยาวชนของประเทศไทยมากขึ้น

ลัดดาวัลย์ แก้วใส

55910186: สาขาวิชา: วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา; วท.ม.

(วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา)

คำสำคัญ: บรรยากาศภายในทีมกีฬา/ การพัฒนาแบบสอบถาม/ การวิเคราะห์องค์ประกอบ

ลัดดาวัลย์ แก้วใส: บรรยากาศภายในทีมกีฬาของนักกีฬาเยาวชนไทย (VALIDATION

OF THE YOUTH SPORT ENVIRONMENT QUESTIONNAIRE IN THAI VERSION)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: นัศรภมร ลิงห์น้อย, ปร.ด., พูลพงษ์ สุขสว่าง, ค.ด., นฤพนธ์

วงศ์จตุรภัทร, Ph.D. 84 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย 2) เพื่อศึกษาความแตกต่างในการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬาระหว่างเพศชายและหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาเยาวชนกีฬาประเภททีมของโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา 11 แห่ง ทั่วประเทศ จำนวน 335 คน อายุระหว่าง 13-17 ปี โดยมีเพศชายจำนวน 160 คน เพศหญิงจำนวน 175 คน ในจำนวน 7 ชนิด กีฬา ได้แก่ บาสเกตบอล สอกกีฟุตบอล แอนด์บอล ตะกร้อ วอลเลย์บอล ฟุตบอล ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นแบบสอบถาม บรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย มีข้อคำถามจำนวน 16 ข้อ และมีองค์ประกอบ 2 ด้าน (ด้านการปฏิบัติงาน และด้านความสัมพันธ์ภายในทีม) แบบสอบถามดังกล่าวผ่านกระบวนการแปลย้อนกลับ จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ไปเก็บข้อมูลและนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และนำข้อมูลเปรียบเทียบการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬาระหว่างประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติทดสอบที

ผลการศึกษาพบว่าแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นมีความตรงเชิงโครงสร้าง โดยมีค่า $\chi^2 = 55.81$, $df = 65$, $p = 0.78$, $GFI = .98$, $AGFI = .96$, $SRMR = .03$, $NFI = .97$, $CFI = 1.00$, $RMSEA = 0.00$ นอกจากนั้น มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ .897 และผลการเปรียบเทียบระหว่างเพศชายและหญิงในการรับรู้บรรยากาศที่ดีภายในทีม โดยภาพรวมมีการรับรู้ภายในทีมไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าแยกตามองค์ประกอบด้านการปฏิบัติงาน และความสัมพันธ์ภายในทีม พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

55910186: MAJOR: EXERCISE AND SPORT SCIENCE; M.Sc.
(EXERCISE AND SPORT SCIENCE)

KEYWORDS: YOUTH SPORT ENVIRONMENT/ COHESION IN SPORT/ SPORT TEAM
LADDAWAN KAEWSAI: VALIDATION OF THE YOUTH SPORT
ENVIRONMENT QUESTIONNAIRE IN THAI VERSION. ADVISORY COMMITTEE:
CHATKAMON SINGNOY, Ph.D., POONPONG SUKSAWANG, Ph.D., NARUEPON
VONGJATURAPAT, Ph.D. 84 P. 2016.

This study aims to 1) develop youth sport environment questionnaire (YESQ) into Thai version, and 2) compare in the perception of cohesion between male and female. Participant was youth athletes from 11 sport schools of Thailand. Three hundred and thirty five youth athletes (160 males and 175 females) were from 7 sports of football, futsal, hockey, basketball, volleyball, handball and sepak takraw of sample size was obtained through a quota random sampling of a number of team. The Thai version youth sport environment questionnaire included 16 items under 2 dimensions as a task and a social cohesion. Back translation technique was used for validity purpose. Moreover, data analysis was a confirmatory factor analysis. The comparison of the perceived environment between and groups using for independent sample t-test.

The result found that the Thai version of youth sport environment questionnaire was good fit with the data $\chi^2 = 55.81$, $df = 65$, $p = 0.78$, $GFI = .98$, $AGFI = .96$, $SRMR = .03$, $NFI = .97$, $CFI = 1.00$, $RMSEA = 0.00$., In addition, the reliability of the questionnaire was .897. The overall comparison between male and female perceptions of a sport environment was no different. But task cohesion and social cohesion, subscale were statistically significant different.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิด.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ตอนที่ 1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศภายในทีมกีฬา.....	8
ตอนที่ 2 การพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน.....	16
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	33
ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ.....	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ผลวิเคราะห์ข้อมูล.....	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	49
สรุปผลการวิจัย.....	49
อภิปรายผล.....	50
ข้อเสนอแนะ.....	56
บรรณานุกรม.....	57
ภาคผนวก.....	64
ภาคผนวก ก.....	65
ภาคผนวก ข.....	69
ภาคผนวก ค.....	71
ภาคผนวก ง.....	82
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	84

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	40
2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนกีฬา.....	41
3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทกีฬา.....	42
4 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับ เยาวชน.....	42
5 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับ เยาวชน ($n = 335$) จำแนกตามรายชื่อ.....	43
6 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬา สำหรับเยาวชน ด้วยสถิติทดสอบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน.....	46
7 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง.....	47
8 ค่าสถิติการเปรียบเทียบการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬาระหว่างเพศชายและเพศ หญิง.....	47
9 เปรียบเทียบความแตกต่างในการรับรู้บรรยากาศภายในทีมระหว่างเพศชายและเพศ หญิงในด้านการปฏิบัติงานและความสัมพันธ์ภายในทีม.....	48

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิด.....	7
2 โมเดลผลการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบเชิงยืนยันของการพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศ ภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน ฉบับภาษาไทย.....	45

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระบวนการของคนในสังคมกับการกระทำร่วมกันทางสังคมเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนา รูปแบบของพฤติกรรม ซึ่งถือว่าการเปลี่ยนวิถีชีวิตของมนุษย์ในด้านการอยู่ร่วมกันใน สังคม (Social being) ที่สอดคล้องกับ Theodorson and Theodorson (1990, p. 103) ที่ให้ความหมาย ว่า กระบวนการเรียนรู้วัฒนธรรมคนในแต่ละสังคมหรือกลุ่มสังคมรวมถึงพฤติกรรมและการกระทำ ที่จะต้องแสดงตามสถานภาพและบทบาทที่เปลี่ยนไป กระบวนการสังคมเกี่ยวข้องกับการดำเนิน ชีวิตที่มีการเรียนรู้พฤติกรรมโดยเลียนแบบจากคนรอบข้างที่มีความสำคัญ เช่น พ่อหรือแม่ และ ผู้ฝึกสอน เป็นต้น

กระบวนการสังคมในทีมกีฬา มีผลต่อการเรียนรู้ ทักษะ ค่านิยมและการแสดง พฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อนร่วมทีมที่มีส่วนในการพัฒนาการเรียนรู้ พฤติกรรม การแสดงออก แรงจูงใจ ในการฝึกซ้อมและบรรยากาศการจูงใจ (Myers, Feltz, & Short, 2004) รวมไปถึงบรรยากาศภายใน ในทีม ดังที่ Vincer and Loughhead (2010) กล่าวว่า อิทธิพลจากบรรยากาศภายในทีม เช่น นักจิตวิทยาการศึกษา เพื่อนร่วมทีม ผู้ฝึกสอน เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรม ของนักกีฬาในด้านความเป็นผู้นำและการได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายในทีมจึงทำให้นักกีฬา ภายในทีมมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อให้ร่วมทีมได้อย่างมีความสุขและพัฒนาความสามารถ ของตนเองและทีมให้ประสบความสำเร็จทั้งในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน จากการศึกษาของ Poor, Ghofrani and Marefati (2012) ได้กล่าวไว้ว่า บรรยากาศที่ดีภายในทีมเกิดจากความสัมพันธ์ภายใน ทีมไม่ว่าจะเป็น โค้ชหรือเพื่อนร่วมทีมความสัมพันธ์จากบุคคลเหล่านี้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ สมาชิกภายในทีมเกิดความรู้สึกดีต่อกันและส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเล่น ดังนั้น การพัฒนา บรรยากาศในทีมกีฬาจึงถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความจำเป็นในการพัฒนาการเรียนรู้และการเล่น กีฬาสำหรับนักกีฬา

สืบสาย บุญวีรบุตร (2541) กล่าวว่า บรรยากาศในทีมกีฬานั้นมีความสำคัญและจำเป็นต่อ การเล่นของนักกีฬา เพราะว่ามีผลต่อการแสดงความสามารถของนักกีฬาทั้งในการฝึกซ้อมหรือการ แข่งขัน กีฬาประเภททีมจึงเป็นกีฬาที่มีการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ที่ต้องเน้นถึงการเป็นอันหนึ่งอันเดียว ของทีม สมาชิกภายในทีมถือว่ามีความสำคัญต่อการดำรงอยู่ของทีม ความร่วมมือกัน และ พฤติกรรมช่วยเหลือกันระหว่างสมาชิกภายในทีมก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี จากการศึกษาของ

Sanchez and Yurrebaso (2009) ที่พบว่า การเล่นกีฬาประเภททีมนั้น การมีบรรยากาศที่ดีภายในทีม และความเหนียวแน่นภายในทีม ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถของสมาชิกภายในทีมเพื่อนำไปสู่เป้าหมายของทีม ดังที่ Marcos, Miguel, Oliva and Calvo (2010) พบว่า ทีมกีฬาที่มีบรรยากาศที่ดีภายในทีมและมีความเหนียวแน่นภายในทีมมากกว่าทีมอื่นจะทำให้ทีมนั้นเชื่อมั่นในความสามารถของทีมตนเองซึ่งเป็นสิ่งที่จะนำมาถึงความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายของทีมซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Hardy, Eys and Carron (2005) พบว่า ทีมที่มีบรรยากาศที่ดีภายในทีมสูงส่งผลต่อความเชื่อมั่นซึ่งกันและกันต่อสมาชิกภายในทีม และความเชื่อมั่นที่เกิดขึ้นนั้นจึงส่งผลต่อความสามารถในการเล่นกีฬา

ดังนั้น บรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬาจึงมีผลต่อการพัฒนาความสามารถ ความเชื่อมั่นและการแสดงความสามารถในการเล่นกีฬา นอกจากนี้การศึกษานี้ของ Ramzaninezhad and Keshtan (2009) พบว่า บรรยากาศที่ดีภายในทีมส่งผลให้สมาชิกมีการรับรู้ความสามารถของตนเองและมีความไว้วางใจแก่เพื่อนร่วมทีม ก่อให้เกิดความสามัคคีในทีมกีฬาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการรับรู้ความสามารถในทีม (Collective efficacy) รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นให้กับสมาชิกภายในทีม (Cohesion) ในการแสดงความสามารถได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Performance) การพึ่งพาอาศัยกันและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในทีมจะส่งผลให้ทีมประสบผลสำเร็จตามที่ได้ตั้งเป้าหมาย

ความสามัคคีภายในทีมกีฬาจะก่อให้เกิดความสามัคคีภายในทีมกีฬาและนำไปสู่บรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬา ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก และบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องภายในทีมซึ่งเป็นกุญแจสำคัญของงานวิจัยทางจิตวิทยาการกีฬาในการที่จะพัฒนาให้ทีมประสบผลสำเร็จ การวัดบรรยากาศในทีมจึงเป็นตัววัดที่สำคัญและแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับความสามัคคีภายในทีมกีฬาและบรรยากาศภายในทีมกีฬา ซึ่งได้มีการพัฒนาขึ้นมาอย่างต่อเนื่องตามลำดับดังนี้

1. แบบสอบถามความสามัคคีในกีฬา (Sports Cohesiveness Questionnaire: SCQ) (Martens & Peterson, 1971)
2. แบบสอบถามความสามัคคีในทีมกีฬา (Team Cohesion Questionnaire: TCQ) (Gruber & Gray, 1982 b)
3. แบบวัดความสามัคคี (Sport Cohesion Instrument: SCI) (Yukelson, Wienberg & Jackson, 1984)
4. แบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่ม (Group Environment Questionnaire: GEQ) (Carron, Brawley & Widmeyer, 2002)

5. แบบสอบถามจิตวิทยาภายในทีม (Team Psychology Questionnaire: TPQ0)

(Partington & Shangi, 1992)

6. แบบวัดบรรยากาศภายในทีมกีฬาเยาวชน (The Youth Sport Environment

Questionnaire: YSEQ) (Eys, Loughed, Bray & Carron, 2009)

อย่างไรก็ตาม การรับรู้ในเรื่องของบรรยากาศภายในทีมเป็นสิ่งสำคัญมากกับนักกีฬา ก่อให้เกิดความสนุกสนานและประสิทธิภาพในการแข่งขัน ดังที่ Wankle and Mummery (1990) และ Cameron, Craig and Paolin (2005) พบว่า การมีส่วนร่วมในทีมกีฬา เช่น ฮอกกี้ ซอคเกอร์ บาสเกตบอล ฟุตบอล วอลเลย์บอลและรักบี้ สิ่งที่ทำให้การศึกษาด้านความสามัคคีมีข้อจำกัดอันเกิดจากการขาดความถูกต้องและความน่าเชื่อถือ รวมไปถึงการสร้างแบบสอบถามสำหรับกลุ่มกีฬาเยาวชน การขับเคลื่อนของการศึกษาภายในกลุ่ม โดย Carron, Eys and Burke (2007) มีการพัฒนาเครื่องมือให้มีความเหมาะสมสำหรับกลุ่มอายุโดยเฉพาะ Carron et al. (2007) กล่าวว่าความสามัคคีเป็นตัวแปรสำคัญสำหรับกลุ่มหรือทีม มีนักวิจัยหลายคนได้มีข้อเสนอแนะในเรื่องนี้ว่า ปัจจุบันแบบวัดที่ใช้สำหรับกีฬาเยาวชนมีความจำเป็นจึงได้มีวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ คือ การเริ่มต้นพัฒนาเครื่องมือด้านจิตวิทยาในการใช้เป็นเครื่องมือในการวัดการรับรู้ความสามัคคีของสมาชิกในกีฬาประเภททีม ที่มีอายุระหว่าง 13-17 ปี

แบบสอบถามได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากแบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่ม Group Environment Questionnaire (GEQ) สร้างขึ้นเพื่อนำมาใช้กับนักกีฬาอายุระหว่าง 18-30 ปี แบบสอบถามจึงถูกนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ในกลุ่มผู้ออกกำลังกาย ด้านวัย เช่น ผู้สูงอายุและวัยรุ่นวัฒนธรรมด้านภาษา เช่น ฝรั่งเศส เป็นต้น จนกระทั่ง Eys, Loughed, Bray and Carron (2009) ได้นำแบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่ม มาพัฒนาเพื่อใช้กับนักกีฬาเยาวชนเนื่องจากข้อคำถามจากต้นฉบับเป็นที่เข้าใจยากและความไม่ชัดเจนต่อข้อคำถามสำหรับเยาวชน จึงได้มีการพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน (YSEQ) ขึ้น พบว่า แบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน (YSEQ) มีความเที่ยงตรงอยู่ในเกณฑ์ดี

แบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน (YSEQ) ถือว่าเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์สำหรับนักวิจัยที่จะนำไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนาเด็กก่อนที่เป็นนักกีฬาระดับอื่นต่อไป ด้วยเหตุนี้การพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีม (YSEQ) สำหรับนักกีฬาเยาวชน จึงมีความสำคัญในการนำมาพัฒนาเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการวัดบรรยากาศในทีมกีฬาของเด็กเยาวชน ความสามัคคีภายในทีมกีฬา ตามแนวทางของ Carron, Widmeyer and Brawley

(1985 c) มีองค์ประกอบ 2 ด้าน ประกอบด้วย 1. ด้านงาน (Task) คือ การร่วมแรงร่วมใจกันระหว่างสมาชิกภายในทีมที่ต้องการทำให้ทีมประสบผลสำเร็จ และบรรลุปเป้าหมายของทีม 2. ด้านสังคม (Social) คือ ความรู้สึกที่ดีต่อกันภายในทีม ความไว้วางใจซึ่งกันและกันต่อสมาชิกภายในทีม เป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาสามารถเล่นกีฬาได้อย่างสนุกสนาน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการฝึกซ้อมและแข่งขันมากขึ้น ซึ่งจากการศึกษาของ Carron et al. (1985 a) พบว่า บรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬา เกิดจากการทำงานร่วมกันและการมีความรู้สึกที่ดีต่อกันภายในทีม นั้น หากสมาชิกภายในทีมมีการรับรู้ เช่น การรับรู้ด้านงาน (Task) ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการแข่งขัน และความแตกต่างระหว่างเพศมีความแตกต่างในเรื่องของการรับรู้ความถึงบรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬา (Carron, Brawley, & Widmeyer, 1998) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างเพศชาย และเพศหญิง ในการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬา ผลจากการศึกษาพบว่าเพศชายมีการรับรู้บรรยากาศภายในทีมอยู่ในระดับที่มากกว่าเพศหญิงและมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพศหญิงนั้นมีการรับรู้บรรยากาศภายในทีมน้อยกว่าเพศชาย สอดคล้องกับการศึกษาของ Carron, Colman, Wheeler and Stevens (2002) พบว่า เพศชายมีประสิทธิภาพในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในทีมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีกว่าเพศหญิง และ Hadid, Evans, Yanovich, Luria and Moran (2008) กล่าวว่า เพศหญิงจะมีความตั้งใจและมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ภายในกลุ่มได้ดีกว่าเพศชาย ดังนั้น เพศหญิงจึงมีการรับรู้บรรยากาศที่ดีภายในกลุ่มหรือภายในทีมอยู่ในระดับที่ดีกว่าเพศชาย

ดังนั้นกีฬาประเภททีมเป็นการร่วมมือร่วมแรงร่วมใจกันของสมาชิกภายในทีมที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันก่อให้เกิดความเป็นปึกแผ่นและความเหนียวแน่นภายในทีม ความรู้สึกที่ดีต่อกันและความไว้วางใจซึ่งกันและกันว่าสมาชิกภายในทีมมีความสามารถในการเล่นกีฬาและเป็นส่วนหนึ่งของทีม ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในทีมของตนเองว่าสามารถมีประสิทธิภาพทั้งด้านการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ถือว่าทีมที่มีความสามัคคีภายในทีมสูงเป็นประโยชน์อย่างมากในการเล่นกีฬาและมีโอกาสประสบผลสำเร็จและบรรลุปเป้าหมายของทีมได้สูงเช่นกัน การพัฒนาแบบสอบถามทางด้านจิตวิทยาการกีฬาเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างมาก

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน (YSEQ) เพื่อใช้ในการศึกษาถึงการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน เพื่อช่วยเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความสามัคคีและบรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬานักกีฬาเยาวชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย (The Youth Sport Environment Questionnaire Thai Version (YSEQ))
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างในการรับรู้ถึงความสามัคคีในทีมกีฬาระหว่างเพศชายและเพศหญิง

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบสอบถามที่ถูกพัฒนาเป็นภาษาไทยมีความสอดคล้องกับแบบสอบถามต้นฉบับ
2. เพศชาย และเพศหญิง มีความแตกต่างกันในการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย ที่เป็นมาตรฐาน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน (The youth sport environment questionnaire) ซึ่งมีขอบเขตของการศึกษาดังต่อไปนี้

1. การแปลแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนเป็นฉบับภาษาไทย และตรวจสอบคุณภาพในการใช้แบบสอบถามโดยใช้กระบวนการแปลย้อนกลับ
2. กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นนักกีฬาเยาวชนกีฬาประเภททีมของโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา จำนวน 11 แห่ง ทั่วประเทศ จำนวน 335 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

บรรยากาศภายในทีมกีฬา (Cohesion) คือ ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกภายในทีม หรือ โคล์ช และบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทีม ซึ่งมีผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมหรือทีมกีฬาของตนเองรวมถึงการร่วมมือร่วมใจกันระหว่างสมาชิกภายในทีมในการเล่นกีฬาหรือปฏิบัติงานรวมถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในภายในทีม

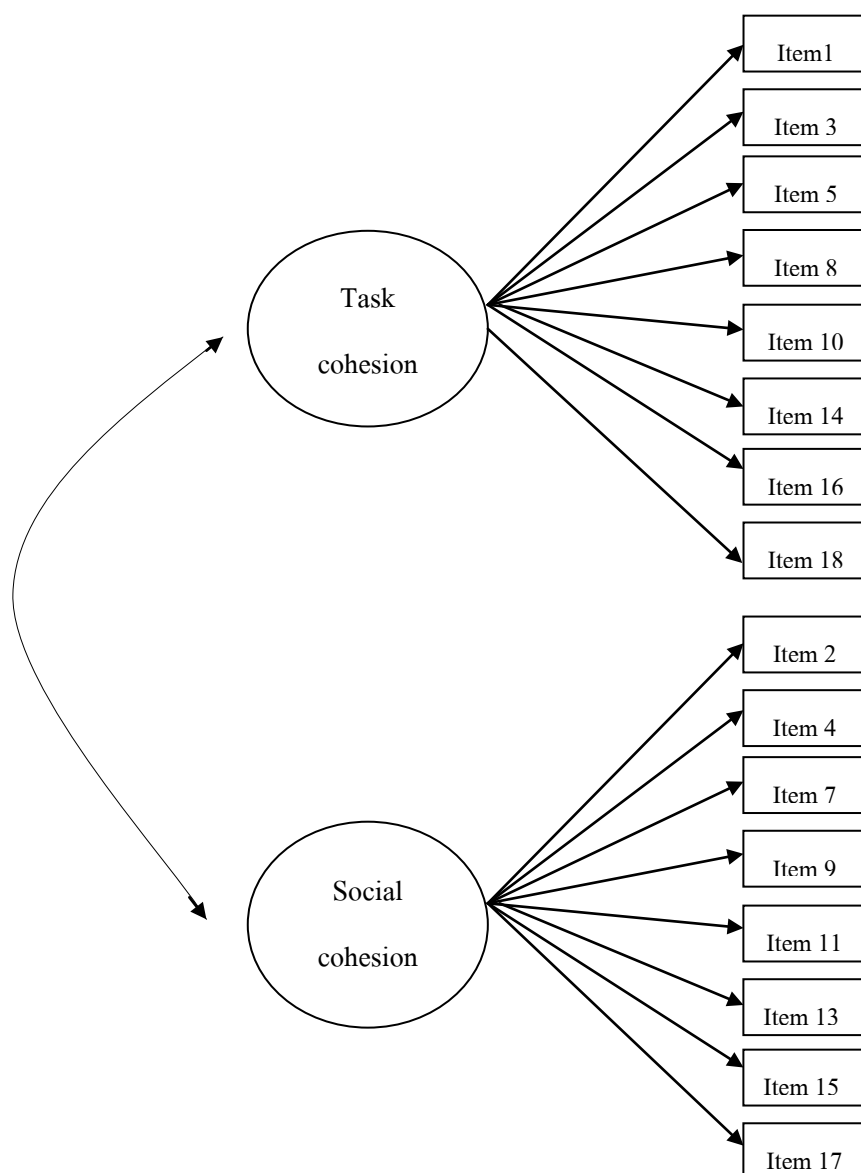
บรรยากาศด้านการปฏิบัติงาน (Task) คือ การร่วมแรงร่วมใจกันระหว่างสมาชิกภายในทีมที่ต้องการทำให้ทีมประสบผลสำเร็จ และบรรลุเป้าหมายของ

บรรยากาศด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social) คือ ความรู้สึกที่ดีต่อกันภายในทีม ความไว้วางใจซึ่งกันและกันต่อสมาชิกภายในทีม

กรอบแนวคิด

การพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน พัฒนาขึ้นตามแนวคิดของ Eys et al. (2009) ซึ่งกล่าวว่า บรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ การปฏิบัติหน้าที่ภายในทีม และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในทีม ข้อคำถามขององค์ประกอบด้านการปฏิบัติงาน (Task cohesion) ประกอบด้วย 1) พวกเรามีการพูดคุยถึงเป้าหมายของทีมร่วมกัน 3) พวกเรามีความเข้าใจตรงกันภายในทีม 5) ฉันชอบแนวทาง การทำงานร่วมกันเป็นทีม 8) ทีมของเรามีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน 10) ทีมทำให้ฉันมีโอกาส ในการพัฒนาความสามารถของตนเอง 14) ฉันมีความสุขเมื่อทีมของฉัน ได้รับชัยชนะ 16) วิธีการเล่นของฉันคล้ายกับเพื่อนร่วมทีม 18) พวกเราชอบในการทำงานเป็นทีม และข้อคำถามขององค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social cohesion) 2) ฉันชวนเพื่อนร่วมทำกิจกรรมกับฉัน 4) ฉันมีเพื่อนสนิทอยู่ในทีมนี้ 7) พวกเราไปเที่ยวด้วยกันเมื่อมีโอกาสดู 9) ฉันติดต่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมทีมเป็นประจำทางโทรศัพท์ และข้อความ หรืออินเทอร์เน็ต 11) ฉันใช้เวลาอยู่กับเพื่อนร่วมทีมของฉัน 13) ฉันติดต่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมทีมอย่างต่อเนื่องหลังจากสิ้นสุดฤดูกาลแข่งขัน 15) พวกเราอยู่รวมกันหลังจากการฝึกซ้อม 17) พวกเราติดต่อกับคนอื่น ๆ เป็นประจำทางโทรศัพท์ และข้อความ หรืออินเทอร์เน็ต จึงเขียนกรอบแนวคิดได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศภายในทีมกีฬา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศภายในทีมกีฬา

ตอนที่ 2 การพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมสำหรับเยาวชน

ตอนที่ 1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศภายในทีมกีฬา

ความหมายของบรรยากาศภายในทีมกีฬา ผู้วิจัยได้เรียบเรียงตามลำดับดังนี้

บรรยากาศภายในทีมกีฬา หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของสมาชิกภายในทีมที่ทำให้เกิดการร่วมแรงร่วมใจของสมาชิกภายในทีมและความไว้วางใจที่มีต่อกันของบุคคลส่งผลต่อการแสดงความสามารถในการเล่น ซึ่งก่อให้เกิดความมุ่งมั่นและเชื่อมั่นภายในทีมของตนเอง และส่งผลต่อประสิทธิภาพนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของทีม บรรยากาศภายในทีมกีฬา ถือว่าเป็นการรวมกำลังเป็นอันหนึ่งอันเดียวเพื่อทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มด้วยความกลมเกลียว ไม่ทะเลาะวิวาทเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง (ฉัตรกมล สิงห์น้อย, 2556 ก, หน้า 242)

การรวมกลุ่มตามแนวทางของ Carron (1982) ได้ให้ความหมายและองค์ประกอบของการรวมกลุ่ม โดยแบ่งออกเป็น 2 มิติ คือ

1. การรวมกลุ่มทางสังคม (Social cohesion) หมายถึง สมาชิกมีการรวมกลุ่มเพราะเกิดจากการรู้สึกที่ดีต่อกัน ซึ่งเรียกว่าความเป็นทีม (Team spirit) ก่อให้เกิดความรู้สึกเอื้ออาทร ความห่วงใย ความชอบระหว่างบุคคลที่ส่งผลต่อการทำกิจกรรมในการเล่นกีฬาให้มีความสุขสนุกสนานมากขึ้น เช่น การฝึกซ้อมหรือแม้แต่การแข่งขัน

2. การรวมกลุ่มด้วยงาน (Task cohesion) หมายถึง การที่สมาชิกภายในทีมมีการรวมกลุ่มกันเพราะต้องการให้ทีมประสบความสำเร็จ หรือบรรลุตามจุดมุ่งหมายของทีมร่วมกัน เกิดขึ้นจากการสื่อสารที่ดีระหว่างสมาชิกภายในทีม ก่อให้เกิดการทำงานแบบทีมเวิร์ค (Teamwork) หรือการประสานความร่วมมือกันเป็นอย่างดีระหว่างสมาชิกภายในทีม ความไว้วางใจซึ่งกันและกันต่อสมาชิกภายในทีม เป็นแรงจูงใจในการฝึกซ้อมและแข่งขันมากขึ้น ซึ่งจากการศึกษาของ Carron

et al. (1985 c) พบว่า บรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬา เกิดจากการทำงานร่วมกันและการมีความรู้สึกที่ดีต่อกันภายในทีม นั้น หากสมาชิกภายในทีมมีการรับรู้ เช่น การรับรู้ด้านการรวมกลุ่มด้วยงาน (Task) ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการแข่งขัน การแสดงความสามารถในการเล่น ส่วนทางด้าน การรวมกลุ่มทางสังคม (Social) เป็นการรับรู้ถึงความสัมพันธ์ภายในทีม เช่น ความรู้สึกถึงความเป็นที่นึ่ง ส่งผลต่อการมีความไว้วางใจกัน ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการทำงาน ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในทีมเป็นการสร้างพลังของนักกีฬาในการแข่งขัน ส่งผลให้ทีมเกิดความประสพผลสำเร็จ เกิดแรงจูงใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขันมากขึ้นสอดคล้องกับการศึกษาของ Myers, Feltz and Short (2004) พบว่า การเข้าร่วมหรือการทำงานของสมาชิกภายในทีม นั้นอยู่กับการเชื่อมสัมพันธ์และการสื่อสารที่ดีภายในทีม ก่อให้เกิดบรรยากาศของใจภายในทีม ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเล่นกีฬา

Cartwright model (1968 อ้างถึงใน สืบสาย บุญวิโรต, 2541) ได้เสนอทฤษฎีความสามัคคี โดยกล่าวถึงองค์ประกอบและปัจจัยที่มีผลต่อความสามัคคีรวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างความสามัคคีและความสามารถในการเล่นกีฬา ดังนี้

1. ลักษณะกีฬาที่ต้องสื่อสารกันระหว่างผู้เล่นหรือลักษณะงานที่ต้องร่วมมือกัน เช่น บาสเกตบอล ฟุตบอล พายเรือ เป็นต้น นักกีฬาต้องมีการเล่นที่มีการสื่อสารกันจึงสามารถทำให้ทีมประสพผลสำเร็จได้ ดังนั้นโค้ชควรจัดประสพการณ์เพื่อสร้างและพัฒนาการประสานงานกันระหว่างนักกีฬาเพื่อให้ประสพผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้และประสพผลตามจุดมุ่งหมายของทีม
2. ความมั่นคงของทีมขนาดและความเหมือนกันระหว่างสมาชิกกลุ่ม หมายถึงระยะเวลาของความเป็นทีม ประวัติ ความเป็นมาของทีม ทั้งประวัติการแข่งขัน สถิติการแพ้ และชนะ และลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่ม ล้วนมีผลต่อความมั่นคงของทีมซึ่งส่งผลต่อบรรยากาศของทีมและความสามารถในการประสานการเล่นระหว่างนักกีฬาในทีม เพื่อเพิ่มความสามารถในการเล่นกีฬาระหว่างนักกีฬา
3. ลักษณะความคล้ายคลึงกันระหว่างสมาชิก เช่น เชื้อชาติ ศาสนา ลักษณะที่พิกทางภูมิศาสตร์ ระดับฐานทางเศรษฐกิจ ล้วนมีผลต่อการพัฒนาบรรยากาศภายในทีมทั้งสิ้น
4. ขนาดของทีมก็มีผลต่อบรรยากาศภายในทีมด้วย หากทีมมีขนาดใหญ่ขึ้น บรรยากาศที่ดีภายในทีมจะลดลงอย่างเป็นสัดส่วน ดังนั้น หากกีฬาทีมที่มีขนาดใหญ่จึงควรมีการจัดแยกกลุ่มย่อยในการเสริมสร้างบรรยากาศที่ดีภายในทีม
5. การประสพผลสำเร็จ และบรรยากาศที่ดีภายในทีม ถือว่า ความสำเร็จเป็นปัจจัยหนุนให้เกิดบรรยากาศที่ดีภายในทีม จากทฤษฎีนี้โค้ชควรเข้าใจถึงกระบวนการสร้างบรรยากาศที่ดี

ภายในทีมให้ดียิ่งขึ้นเพราะบรรยากาศที่ดีไม่ใช่การสั่งให้เกิด แต่เป็นเพราะเวลา กระบวนการ และการจัดประสบการณ์ให้เกิด ซึ่งเมื่อเกิดแล้วสามารถลดหรือสูญหายได้ตามเวลาเช่นเดียวกัน

ดังนั้น การทราบถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีภายในทีมได้นั้น สามารถนำไปปรับใช้กับทีมกีฬาของตนเองได้ เพื่อการสร้างบรรยากาศที่ดีภายในทีมและรู้ถึงวิธีการรักษาบรรยากาศที่ดีภายในทีมนั้นให้คงอยู่ เพื่อประโยชน์ในการทำงานเป็นทีม การสร้างความผูกพัน การสื่อสารระหว่างสมาชิกภายในทีม เป็นต้น ความรู้สึกที่ดีเหล่านี้ส่งผลไปยังสมาชิกในการรับรู้ถึงสังคมภายในทีมให้มีการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของทีม ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ภายในทีม ซึ่งเป็นสิ่งยั่วยุให้สมาชิกภายในทีมกล้าที่จะแสดงศักยภาพของตนเองออกมาได้อย่างเต็มที่ เพื่อให้ทีมของตนเองประสบความสำเร็จตามที่ทีมตนเองได้ตั้งไว้

การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการของนักกีฬาในทีมในการทำงานที่จะก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงขึ้นภายในทีม ซึ่งกระบวนการภายในทีมนั้นจะมีอิทธิพลโดยตรง และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของบุคคลภายในทีม (ฉัตรกมล สิงห์น้อย, 2556 ก, หน้า 241)

วิธีการเสริมสร้างบรรยากาศที่ดีภายในทีม

เมื่อเข้าใจถึงธรรมชาติและกระบวนการเกิดความสามัคคี ต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะในการสร้างบรรยากาศที่ดีภายในทีม

1. เพิ่มแรงจูงใจรายบุคคล ในการสร้างแรงจูงใจรายบุคคลในกลุ่มทำได้โดยการใช้ระบบแบบสนับสนุน การย้าถึงนักกีฬาที่เล่นดี และเล่นไม่ดี ทำให้นักกีฬาใช้ความพยายามมากขึ้น นอกจากนี้โค้ชควรหาเวลาทำความเข้าใจและศึกษานักกีฬาเป็นรายคน

2. การให้แรงเสริม โดยการให้แรงเสริมทั้งที่เป็นคำพูดชมเชยทั้งที่ไม่เป็นคำพูดการให้พื้นที่หลังการทำดี แต่ในขณะเดียวกัน คือ การให้แรงเสริมในปริมาณที่พอเหมาะยุติธรรมเท่าเทียมไม่อย่างนั้นแล้ว การให้แรงเสริมจะกลายเป็นการทำลายมากกว่าการสร้างบรรยากาศที่ดีภายในทีม

3. การกระทำที่ภาคภูมิใจ ทั้งทีมและเป็นรายบุคคล ตลอดจนการสร้างจุดมุ่งหมายและการใช้ความพยายามที่จะบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ทั้งเป็นรายบุคคลและรายทีมจะเป็นการสร้าง ความภาคภูมิใจให้ทั้งตนเองและทีม

ดังนั้นหากความสัมพันธ์ในทีมเป็นบวก นักกีฬาจะมีความเชื่อใจกันและกัน ยิ่งทำให้การทำงานของทีมมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ฉัตรกมล สิงห์น้อย, 2556 ก, หน้า 246)

ปัจจัยที่ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีภายในทีม

บรรยากาศที่ดีภายในทีม เกิดขึ้นจากปัจจัยต่าง ๆ ภายในทีม โค้ช สมาชิกภายในทีม เป็นต้น และถือว่าปัจจัยเป็นสิ่งจำเป็นที่สามารถก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมไม่ว่าจะ

เป็นการฝึกซ้อมหรือแม้กระทั่งการแข่งขัน ปัจจัยที่ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีภายในทีม ตามแนวทางของ Horn (2008, p. 226) ได้อธิบายถึงลำดับของ 4 ปัจจัย ที่ส่งผลให้เกิดบรรยากาศที่ดีภายในทีม คือ

1. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) คือ การมีบรรยากาศภายในทีมที่ดี มีความผ่อนคลาย ไม่อึดอัด มีการสื่อสารที่กระชับระหว่างสมาชิกภายในทีม เช่น โค้ช เพื่อนร่วมทีม มีการพูดคุยกันอย่างตรงไปตรงมา ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีกับทีมและการอยู่ร่วมกันหรือวัฒนธรรมในทีมและได้มีการทำข้อตกลงร่วมกันภายในทีม การอยู่ร่วมกันถือว่าการสร้างบรรยากาศภายในทีมได้ดีอย่างหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดความผูกพันการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีเกิดขึ้นระหว่างสมาชิกภายในทีม ส่งผลไปถึงการร่วมมือร่วมใจกันในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Yousefi, Ramzaninezhad and Hemmatinezhad (2009) ได้อธิบายถึงปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมว่าด้วยเรื่องผลของบรรยากาศที่ดีภายในทีมมีผลทำให้นักกีฬาเกิดการเรียนรู้และการปรับตัวในการอยู่ร่วมกันและการทำงานร่วมกันซึ่งจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานและเป็นสิ่งที่จูงใจให้นักกีฬาภายในทีมอยากเข้าร่วมและทำงานร่วมกัน

2. ปัจจัยจากความสัมพันธ์ภายในทีม คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เกิดจากความประทับใจ ความรักใคร่ ความชอบพอกัน เป็นมิตรกัน เป็นหนทางที่นำไปสู่มิตรภาพ การใช้ชีวิตร่วมกัน ตลอดจนการทำงานร่วมกัน โดยความสัมพันธ์ของบุคคลเกิดจากองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

2.1 ความใกล้ชิดการที่บุคคลอยู่ใกล้ชิดกันจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์มากกว่าบุคคลที่อยู่ห่างไกล

2.2 ความเหมือนกันหรือความคล้ายกัน ซึ่งโดยทฤษฎีแล้วมนุษย์มีแนวโน้มที่จะสร้างความสัมพันธ์ และมีความชอบพอกับคนที่มีความเหมือนหรือคล้ายกับตัวเอง

2.3 สถานการณ์เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเช่น การมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความรู้สึกที่ตรงกัน การมีโอกาสได้ปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น ความกระตือรือร้นในการที่จะพบปะกับผู้อื่น การถูกแยกตัวออกจากสังคมนาน ๆ และการเติมเต็มความต้องการของกันและกัน

จากการศึกษาของ Spink, Wilson and Odnokon (2010) ได้ทำการศึกษาในเรื่องของการตรวจสอบความสัมพันธ์ของบรรยากาศที่ดีภายในทีมที่มีผลต่อการกลับไปเล่นให้กับทีมของตนเอง ในนักกีฬาอาชีพ ในนักกีฬาสอกกีชาย จำนวน 122 คน จาก 8 ทีม ซึ่งได้มีการติดตามทีมในฤดูกาลปัจจุบันจนถึงฤดูกาลการแข่งขันหน้าที่จะมาถึง พบว่าการที่นักกีฬากลับไปเล่นให้ทีมเกิดจากปัจจัยในด้านความสัมพันธ์ภายในทีม ความรู้สึกภายในของนักกีฬา ที่เป็นตัวบ่งชี้ให้เกิดการตัดสินใจใน

การกลับไปเล่นให้กับทีมและก่อให้เกิดพฤติกรรมด้านบวก ถ้าหากไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีภายในทีม ถือว่าการกลับมาเล่นให้กับทีมนั้น คงเป็นเรื่องยากมาก ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดแรงจูงใจที่ดีอย่างหนึ่งที่ส่งผลให้นักกีฬาอยากกลับมาเล่นให้กับทีม

3. ปัจจัยด้านผู้นำ ภาวะผู้นำกับการทำงานเป็นทีม ผู้นำมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากที่จะทำ ให้ทีมประสบความสำเร็จ ผู้นำมีหน้าที่ในการบอกวัตถุประสงค์ที่จะต้องทำงานร่วมกันให้ชัดเจน ผู้นำจะต้องมีหน้าที่ในการชี้แนะ สอนงาน สั่งงาน อำนาจการ พร้อมทั้งติดตามควบคุมการทำงานของ ทีมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ส่วนทักษะของผู้นำทีมที่ดี คือ ต้องมีความสามารถทางการสื่อสาร ต้องมีความสามารถในด้านบริหารหรือการจัดการ และต้องมีความสามารถในด้านการเจรจาต่อรอง และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างดีเยี่ยมถือว่าปัจจัยที่สำคัญมากประการหนึ่งของการดำเนินงานทุก ประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่มีความรู้มีทักษะหรือมีความสามารถ ฉะนั้น การสร้างหรือพัฒนา นักกีฬาหรือทีมกีฬา จึงถือว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพในการทำหน้าที่เป็นผู้นำที่ดี ซึ่งจะนำทีมไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย การที่จะเป็นผู้นำที่ ดีหรือเป็นผู้นำที่ประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องบริหาร 3 ปัจจัย ได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ อันได้แก่ การบริหารตนเอง การบริหารนักกีฬา การบริหารงาน โดยเฉพาะในเรื่อง การบริหารตนเอง เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้นำต้องมีและสร้างภาวะผู้นำพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาให้เป็น ผู้นำที่พึงประสงค์ ปรับใช้แนวคิดทฤษฎีการเป็นผู้นำมาใช้ในสิ่งแวดล้อมของทีม เพื่อให้การดำเนิน กิจกรรมของทีมดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้สอดคล้องกับการศึกษาของ Rahman (2008) พบว่า โค้ชมีบทบาทและอำนาจหน้าที่ในการสร้างกฎต่าง ๆ ในการทำงานร่วมกันภายในทีม ซึ่ง ถือว่าสมาชิกภายในทีมต้องมีการยอมรับกฎนั้น โดยไม่มีเงื่อนไข ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างโค้ชและนักกีฬาและเกิดเป็นสังคมที่ดีในการทำงานจากบทบาททั้งสองฝ่ายได้ออย่างดี และ จากการศึกษาของ Francisco et al. (2010) การรับรู้ภายในทีมเกิดจากความสัมพันธ์ที่ดีกับโค้ชและ เพื่อนร่วมทีม ที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองและทีม ซึ่งถือว่าเป็นบทบาทที่สำคัญอีก อย่างหนึ่งในกีฬาประเภททีมที่มีผลทำให้นักกีฬาอยากที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นการฝึกซ้อม หรือการแข่งขัน และเกิดการเลียนแบบจากการมองโค้ชเป็นตัวแบบในการดำเนินชีวิตในการเล่น กีฬา

4. ปัจจัยส่วนบุคคล บุคคลมีความแตกต่างกันจึงทำให้มีความต้องการส่วนตัวไม่ เหมือนกัน ถึงแม้จะมีความต้องการในเรื่องเดียวกันก็ตาม เช่น นักกีฬามีความต้องการจะประสบความสำเร็จในการแข่งขัน จึงทำให้นักกีฬาฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้เกิดความสามารถสูงสุด แต่นักกีฬาอีกคนอาจใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องในการทำให้ตนเองประสบความสำเร็จ เช่น พยายามหา วิธีการใช้สารกระตุ้นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการกีฬา หรือใช้กลโกงต่าง ๆ ซึ่งสิ่งที่ทำให้

แรงจูงใจส่วนบุคคลมีความแตกต่างกันออกไป เนื่องมาจากการเรียนรู้ทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน ถือว่าการรับรู้ของนักกีฬาเป็นสิ่งสำคัญ บรรยากาศในทีมกีฬามีอิทธิพลทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับตัวบุคคลและสมาชิกภายในทีมที่ส่งผลต่อกันและกันภายในทีม มีการเรียนรู้วัฒนธรรมภายในทีมและนำมาเป็นแบบอย่างในการปรับพฤติกรรมของตนเองให้อยู่ร่วมกันภายในทีมได้ จากปัจจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้นซึ่งเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีภายในทีมของ Hom (2008, p. 226) ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญกับกีฬาประเภททีม เพื่อเป็นแรงจูงใจให้แก่สมาชิกภายในทีมเพื่อยังคงทำกิจกรรมกีฬานั้น ๆ เช่น การฝึกซ้อมหรือแม้แต่การแข่งขัน เป็นต้น และสามารถนำไปสู่ความสำเร็จของทีมได้อีกทางหนึ่ง

บรรยากาศภายในทีมมีผลต่อแรงจูงใจ

แรงจูงใจมีอิทธิพลต่อรูปแบบความคิดและผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเป็นตัวขับเคลื่อนพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการที่พึงปรารถนา นักกีฬาจะประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ต้องการได้ต้องมีแรงจูงใจที่ดีและต่อเนื่อง เพราะเมื่อใดก็ตามที่นักกีฬาขาดแรงจูงใจหรือไม่มีการสร้างแรงจูงใจใหม่ขึ้นมาทดแทน หรือไม่มีวิธีการใด ที่จะคงไว้ซึ่งแรงจูงใจที่ดีนั้น ย่อมหมายถึงโอกาสที่นักกีฬาจะหยุดเล่น หรือโอกาสที่จะไปถึงเป้าหมายที่ต้องการจะน้อยลงทันที ดังนั้น จึงควรคงไว้ซึ่งแรงจูงใจของนักกีฬาและรักษาระดับแรงจูงใจให้เหมาะสมกับนักกีฬาแต่ละบุคคลอย่างต่อเนื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา สามารถเกิดขึ้นได้จาก

1. ลักษณะประจำตัวบุคคล เช่น บุคลิกภาพ ความต้องการ ความสนใจ หรือเป้าหมาย
2. สถานการณ์ เช่น ความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน ความสะดวกสบายของ อุปกรณ์ หรือประวัติดผลการแข่งขันแพ้หรือชนะ
3. การผสมผสานระหว่างลักษณะประจำตัวของบุคคลและสถานการณ์ การเกิดแรงจูงใจของนักกีฬามีความเกี่ยวข้องผสมผสานกันระหว่างลักษณะประจำตัวของบุคคลและสถานการณ์ ซึ่งไม่สามารถแยกออกจากกันได้

แรงจูงใจที่เกิดจากความรู้สึกที่ดีจากการเล่นกีฬา ถือว่าเป็นแรงจูงใจจากภายใน (Intrinsic motivation) และแรงจูงใจที่เกิดจากการยอมรับจากพ่อแม่ โค้ช เพื่อน เสียงเชียร์ของผู้ชม และเงินรางวัล เป็นแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) แรงจูงใจทั้งสองประเภทนี้มีพลังแตกต่างกัน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเกิดจากผลงาน ความสนุก ความเพลิดเพลิน หรือการเป็นที่ยอมรับของเพื่อน และแรงจูงใจที่เกิดจากการแข่งขันที่ตามมา เช่น การได้รับชัยชนะ ความสำเร็จจากการแข่งขัน และรางวัล สิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงเสริมทางบวก ทำให้มีความพยายามฝึกซ้อมมาก ทำให้นักกีฬาพัฒนาตนเองก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเล่นกีฬาและประสบความสำเร็จ จากการศึกษาในเรื่องของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาระดับเยาวชนและสโมสร พบว่านักกีฬา

ฟุตบอลระดับเยาวชนและสโมสรที่เป็นผู้เล่นตัวจริงและตัวสำรองมีลักษณะแรงจูงใจแบบภายใน โดยนักกีฬาเข้าร่วมเล่นกีฬาฟุตบอลเพราะต้องการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ รู้สึกดีกับการเป็นส่วนหนึ่งของทีม และรักในกีฬาฟุตบอล

ดังนั้น ก็ถือว่าบรรยากาศที่ดีภายในทีม ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจแก่สมาชิกภายในทีม เป็นสิ่งที่สามารถดึงศักยภาพของสมาชิกภายในทีมออกมาอย่างเต็มที่ในการฝึกซ้อมหรือการแข่งขัน การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น การเข้าฝึกซ้อมทุกวัน มีความสนุกสนานเมื่อได้อยู่ร่วมกับทีม เป็นต้น เมื่อสมาชิกภายในทีมมีความสุขในการได้อยู่ร่วมกับทีมตนเอง สิ่งก็ตามมาคือการรับรู้ของสมาชิกภายในทีมที่มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และมีความเชื่อมั่นว่าทีมตนเองสามารถทำได้ กระบวนการภายในทีมยังมีอิทธิพลสำคัญต่อการสร้างบรรยากาศแรงจูงใจ (ฉัตรกมล สิงห์น้อย, 2556 ก, หน้า 236)

การที่จะทำให้ทีมกีฬาก้าวไปสู่ความสำเร็จไม่ว่าจะในระดับใดก็ตามนั้นปฏิเสธไม่ได้เลยที่ต้องอาศัยกระบวนการและเทคนิคที่หลาย ๆ อย่างที่เรียกว่า "ทีมเวิร์ค" ซึ่งการทำงานแบบทีมเวิร์คจะมีประสิทธิภาพสูงสุด การทำงานเป็นทีม (Teamwork) ประสบความสำเร็จนั้น ทีมงานต้องไม่หลงลืมที่จะสร้าง "เป้าหมาย" ให้กับทีมของตนเอง เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น ไม่เสียเวลาไปกับสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ เมื่อเราเข้าใจทิศทางของการทำงานอย่างถูกต้องครบถ้วน เหมือนกันแล้ว ก็จะทำให้การทำงานง่ายและสะดวกมากขึ้น เพราะเมื่อเรารู้ทิศทาง ตลอดจนรู้หน้าที่ของเราว่าเราจะต้องทำงานอย่างไรจึงจะทำให้ทีมก้าวไปสู่เป้าหมายได้อย่างมั่นคง ไม่เพียงแต่การสร้าง "เป้าหมาย" จะช่วยให้การทำงานมีจุดมุ่งหมายเท่านั้น แต่การทำงานที่มีเป้าหมายที่ชัดเจนยังช่วยทำให้เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วม อันจะนำไปสู่การความสำเร็จของการทำงานเป็นทีมอีกด้วยถือว่าการที่สมาชิกภายในทีมมีจุดมุ่งหมายร่วมกันแล้ว ยังช่วยเพิ่มความรู้สึกมีส่วนร่วมต่อการทำงาน การจะทำให้การทำงานแบบทีมเวิร์คมีจุดแข็งนั้น ทีมต้องไม่ละเลยที่จะสร้างความรู้สึกมีส่วนร่วม ให้มีแรงบันดาลใจในการทำงานร่วมกัน ไม่ใช่แค่จะมาทำงาน โดยที่ต้องเฝ้ารอคำสั่ง ไร้ทิศทาง หรือปล่อยให้หมดไปวัน ๆ เท่านั้น เพราะการจะบรรลุเป้าหมายโดยนำทีมของตนเองไปสู่ความสำเร็จได้นั้น ต้องไม่ใช่บุคคลเพียงคนเดียวที่จะออกคำสั่งหรือดำเนินการ แต่ทุกคนในทีมต้องมีความรู้สึกมีส่วนร่วม ต้องการรับผิดชอบร่วมกัน โดยสร้างภาวะผู้นำให้กับทุก ๆ คนในทีม อีกทั้งยังต้องให้ทีมรับรู้และเข้าใจตรงกันว่าจุดมุ่งหมายร่วมกันนั้นคืออะไร เพื่อจะได้เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วม และช่วยกันออกความคิดเห็นให้ไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งจากการศึกษาของ Sanchez and Yurrebaso (2009) ที่พบว่า การเล่นกีฬาประเภททีมนี้ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีภายในทีม และความเหนียวแน่นภายในทีม ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถของสมาชิกภายในทีมเพื่อนำไปสู่เป้าหมายของทีม

ภาวะผู้นำกับความสำเร็จของทีมเวิร์คหลายคนอาจรู้สึกคัดค้านขึ้นภายในใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับการทำงานเป็นทีมว่าจะเกิดขึ้นได้อย่างไร เราต้องไม่ลืมว่าการแสดงออกถึงความ เป็นคนที่มีภาวะผู้นำนั้น ไม่ได้หมายความว่าคน ๆ นั้นจะต้องการทำให้ตัวให้โดดเด่นเหนือกว่าใครในการทำงาน หากแต่เป็นหนทางหนึ่งที่จะแสดงความคิดเห็น และดึงความสามารถที่ตนเองมีออกมาช่วยให้ทีมได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยภาวะผู้นำจะช่วยให้เราอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมภายในทีม ทำให้เราทำงานได้ตรงตามหน้าที่ของเรา โดยที่ไม่ทำให้เรารู้สึกว่าเป็นตัวถ่วงที่จะทำให้การทำงานล่าช้า ภาวะผู้นำนั้นต้องมาจากการฝึกฝนตนเองเพื่อให้เรารู้สึกว่าอยากจะทำงานโดยสำนึกถึงหน้าที่ของตน ไม่ต้องรอให้ใครมาบังคับ และการทำงานอย่างมีภาวะผู้นำนี้ยังอาจจะช่วยให้คนรอบข้างเราได้รับอิทธิพลของการทำงานอย่างมีระบบนี้ไปใช้ให้การทำงานเป็นทีมมีประสิทธิภาพมากขึ้น สืบสาย บุญวิรุบุตร (2541) กล่าวว่า บรรยากาศที่ดีภายในทีม นั้นมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเล่นของนักกีฬา เพราะว่ามีผลต่อการแสดงความสามารถของนักกีฬาทั้งในการฝึกซ้อมหรือการแข่งขัน กีฬาประเภททีมจึงเป็นกีฬาที่มีการอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ที่ต้องเน้นถึงการเป็นอันหนึ่งอันเดียวของทีม สมาชิกภายในทีมถือว่ามีความสำคัญต่อการดำรงอยู่ของทีม ความร่วมมือกัน และพฤติกรรมช่วยเหลือกันระหว่างสมาชิกภายในทีม ก่อให้เกิดความสามัคคีที่ดีและส่งผลให้ทีมกีฬามีบรรยากาศที่ดีภายในทีมได้

การประสบความสำเร็จของทีมกีฬา

จากการศึกษาของ Marcos et al. (2010) ทีมกีฬาที่มีบรรยากาศภายในทีม และมีความเหนียวแน่นภายในทีมมากกว่าทีมอื่นจะทำให้ทีมนั้นเชื่อมั่นในความสามารถของทีมตนเองซึ่งเป็นสิ่งทีนำมาถึงความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายของทีมปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่เราสามารถสร้างได้ ก็คือบรรยากาศแรงจูงใจหรือสภาพแวดล้อมของนักกีฬา นักกีฬาบางคนมีสภาพแวดล้อมที่เกื้อหนุนให้ตนเองสนใจในเรื่องของการพัฒนา ในขณะที่นักกีฬาอีกจำนวนมากที่ถูกสร้างให้มีความสนใจในเรื่องของชัยชนะและผลงาน จากงานวิจัยพบว่า นักกีฬาที่ได้รับการส่งเสริมให้มีความสนใจในสภาพแวดล้อมแบบมุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาเป็นหลัก จะมีเป้าหมายที่การพัฒนาการของตนเอง รักในความพยายาม ชอบการทำงานเป็นกลุ่ม ไม่ท้อถอยในความยากลำบาก ในขณะที่นักกีฬาอีกกลุ่มหนึ่ง ที่ได้รับการส่งเสริมให้เห็นถึงความสำคัญของชัยชนะเป็นหลัก จะมีเป้าหมายอยู่ในเรื่องของผลงาน อยากที่จะเล่นให้เหนือกว่าบุคคลอื่น นักกีฬาในกลุ่มนี้มักให้ความสำคัญกับเงินรางวัล ถ้วยรางวัล มักที่จะชอบเปรียบเทียบตนเองกับบุคคลอื่น กลุ่มคนที่มีผลต่อการสร้างบรรยากาศแรงจูงใจให้กับตัวนักกีฬา ที่สำคัญที่สุด ก็คงจะเป็นใครไปไม่ได้นอกจากโค้ช และผู้ปกครอง จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเราพบว่า กลุ่มนักกีฬาที่สนใจทั้งการพัฒนาการของตนเองและผลงานการแข่งขัน จะสามารถแสดงความสามารถออกมาได้ดีที่สุดดังนั้นในฐานะโค้ช และ

ผู้ปกครอง ถ้าเราสามารถสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักกีฬารักการพัฒนาเห็นคุณค่าของการทำงาน ร่วมกับการตั้งเป้าหมายในด้านผลงานอย่างชาญฉลาดได้ก็จะนำมาซึ่งแรงจูงใจที่เหมาะสมต่อการฝึกซ้อมและแข่งขันส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาได้ในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Hardy et al. (2005) พบว่า ทีมที่มีบรรยากาศที่ดีภายในทีมสูงส่งผลต่อความเชื่อมั่นซึ่งกันและกันต่อสมาชิกภายในทีม และความเชื่อมั่นที่เกิดขึ้นนั้นจึงส่งผลต่อความสามารถในการเล่นกีฬา ดังนั้น บรรยากาศที่ดีภายในทีม จึงมีผลต่อการพัฒนาความสามารถ ความเชื่อมั่นและการแสดงความสามารถในการเล่นกีฬา

ตอนที่ 2 การพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน

การวัดบรรยากาศภายในทีมกีฬา

เรื่องของบรรยากาศภายในทีมกีฬานั้น ในการเล่นกีฬาประเภททีมเกิดคำถามจำนวนมาก เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันของสมาชิกภายในทีมและการทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ นักกีฬาภายในทีมมีความรู้สึกละเอียดอย่างไรในการเล่นให้กับทีมตนเอง ซึ่งคำถามเหล่านี้ถือว่าเป็นกุญแจสำคัญของคำถามในงานวิจัยสำหรับงานวิจัยของจิตวิทยาการกีฬา ในการที่จะพัฒนาความสามัคคีภายในทีมให้ดีขึ้นและประสบความสำเร็จคือ การมีแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับความสามัคคีและได้มีการพัฒนาขึ้นมาอย่างต่อเนื่องตามลำดับ ดังนี้

1. แบบสอบถามความสามัคคีในกีฬา (Sports Cohesiveness Questionnaire: SCQ) (Martens & Peterson, 1971)
2. แบบสอบถามความสามัคคีในทีมกีฬา (Team Cohesion Questionnaire: TCQ) (Gruber & Gary, 1982 b)
3. แบบวัดความสามัคคี (Sport Cohesion Instrument: SCI) (Yukelson et al., 1984)
4. แบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่ม (Group Environment Questionnaire: GEQ) (Carron et al., 1985 c)
5. แบบสอบถามจิตวิทยาภายในทีม (Team Psychology Questionnaire: TPQ) (Partington & Shanghi, 1992)
6. แบบวัดบรรยากาศภายในทีมกีฬาเยาวชน (The Youth Sport Environment Questionnaire: YSEQ) (Eys, Loughheed, Bray & Carron, 2009)

การนำเอาแบบสอบถามข้างต้นมาใช้เป็นเครื่องมือในการวัดบรรยากาศภายในทีมกีฬาของกีฬาประเภททีมเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาศักยภาพภายในทีม คือ ความสัมพันธ์ภายในทีม

บรรยากาศภายในทีมกีฬาเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ทีมมีโอกาสประสบความสำเร็จ ซึ่งถือว่าทีมที่มีบรรยากาศภายในทีมกีฬาอยู่ในระดับที่ดี ทีมนั้นก็จะมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง เนื่องมาจากความสัมพันธ์ที่ดีภายในทีม ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน ระหว่างนักกีฬา โค้ช เพื่อนร่วมทีม ดังนั้นกีฬาประเภททีม จึงถือว่าเป็นกระบวนการสังคมหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ ทักษะคิด ค่านิยมและการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ จากคนรอบข้างที่มีความสำคัญ เช่น ผู้ฝึกสอน เพื่อนร่วมทีมที่มีส่วนในการพัฒนาการเรียนรู้ พฤติกรรมการแสดงออก แรงจูงใจในการฝึกซ้อม บรรยากาศจูงใจ และส่งผลต่อความสามารถในการเล่น

Carron et al. (1985 a) ได้มีแนวคิดและได้สนใจในเรื่องความสามัคคี (Cohesion) ที่มีความสัมพันธ์ระหว่าง เป้าหมายของทีมและเรื่องของกระบวนการทางสังคม ภายในกลุ่ม นั่นก็คือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในกลุ่ม Carron, Bray and Eys (2002) ได้แบ่งโครงสร้างความสามัคคีเป็น 4 ปัจจัย คือ

1. การรวมกลุ่มด้วยการปฏิบัติงาน คือ การเข้าร่วมกิจกรรมภายในทีม เช่น การฝึกซ้อม หรือการแข่งขัน ด้วยการปฏิบัติหน้าที่ภายในทีม
2. การรวมกลุ่มด้วยความสัมพันธ์ภายในทีม คือ การเข้าร่วมกิจกรรมภายในทีม เช่น การฝึกซ้อม หรือ การแข่งขัน จากความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกและบุคคลภายในทีม
3. แรงจูงใจของบุคคลในการรวมกลุ่มด้วยการปฏิบัติงาน คือ สิ่งดึงดูดใจให้นักกีฬาภายในทีมอยากที่จะเข้าร่วมกิจกรรมภายในทีมด้วยการปฏิบัติหน้าที่ภายในทีม
4. แรงจูงใจของบุคคลในการรวมกลุ่มด้วยความสัมพันธ์ภายในทีม คือ สิ่งดึงดูดใจให้นักกีฬาภายในทีมอยากที่จะเข้าร่วมกิจกรรมภายในทีมจากความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกและบุคคลภายในทีม

จากความคิดของ Carron et al. (1985 c) ได้มีการพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่ม Group Environment Questionnaire (GEQ) ซึ่งประกอบด้วย 18 ข้อคำถาม ที่ใช้ในการประเมินผลมี 4 ปัจจัย ที่เกี่ยวข้องกับความสามัคคีประโยชน์ของแบบสอบถามสิ่งแวดล้อมภายในกลุ่ม ได้มีการสนับสนุนความคิด (Carron et al., 1998) และ Dion (2000) ทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่ม Group Environment Questionnaire (GEQ) ว่าครอบคลุมและมีการรับรองในการวัดความสามัคคีและต่อมาก็ได้มีคำถามขึ้นกับนักวิจัยในการทดสอบความถูกต้องของแบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่มบนพื้นฐานของการวิเคราะห์อย่างอิสระในโครงสร้างของปัจจัย (Schutz, Eom, Smoll, & Smith, 1994; Sullivan, Short, & Cromer, 2002) ได้มีการกระจายแบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่มให้กับนักกีฬาในโรงเรียน ในการสัมภาษณ์และเข้าไปทำงานร่วมกับทีมกีฬา พบว่าโครงสร้าง 4 ปัจจัย มีข้อคำถามที่ไม่สนับสนุน ดังนั้น Schutz et al.

(1994) จึงได้พัฒนาข้อคำถามโดยการเพิ่มในเรื่องของวัฒนธรรมและอื่น ๆ ภายในกลุ่มและกลายเป็นที่นิยมในการนำไปใช้เพื่อการพัฒนา Carron, Brawley and Widmeyer (2002, p. 39) ได้ให้ความสนใจในเรื่องของความสามัคคี เช่น งานวิจัยของ Carron et al. (1985 a) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักกีฬาเพศชายและหญิงอายุระหว่าง 18-30 ปี ได้เก็บข้อมูลในขณะที่แข่งขันและหลังการแข่งขันและการพักครึ่งของทีมกีฬา โดยใช้แบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่ม ที่นักวิจัยให้ได้มุ่งเน้นไปในด้านของการใช้คำในแบบสอบถามโดย Carron, Brawley and Widmeyer (2002) และ Estabrooks and Carron (2000) ได้พัฒนาแบบสอบถามความสามัคคีขึ้นมาใช้แบบเฉพาะกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุ ที่มีอายุมากกว่า 60 ปี โดยมีการตั้งโปรแกรมในการออกกำลังกายและมีแบบสอบถามในการวัดคือ แบบสอบถามกิจกรรมทางกายกับบรรยากาศของกลุ่ม

การใช้ประโยชน์ของแบบสอบถาม (ฉบับแก้ไข) ได้มีการสันนิษฐาน 2 ประการ คือ ประการแรกในเรื่องของความคิดดั้งเดิมในเรื่องของโครงสร้างที่มีความเกี่ยวข้องกับประชากร การตรวจสอบโครงสร้างของความสามัคคี เช่น การศึกษาของ Rubin, Bukowski and Parker (2006) ได้กล่าวถึงเรื่องคุณค่าในการพัฒนาประสิทธิภาพในการเล่น การรับรู้ของเด็กและปฏิกริยาจากผู้ชม ความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม ได้อธิบายถึงเรื่องการรับรู้ด้านปฏิกริยาของผู้ชมขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของเด็กและ สามารถเป็นแรงขับในการเล่นกีฬาและพัฒนาด้านการทำกิจกรรมร่วมกันของเด็ก

ประการที่สองการทดสอบโครงสร้างแบบพิเศษของข้อคำถามในแบบสอบถามแบบดั้งเดิมด้านความเหมาะสมสำหรับชนิดของกลุ่ม ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาในระดับความวิตกกังวล ซึ่งการศึกษาของ Cumming, Smith, Smoll, Standage and Grossbard (2008) พบว่า สิ่งสำคัญคือความเหมาะสมของแบบสอบถามที่มีการจำกัดเกี่ยวกับอายุ เพราะว่าการพัฒนาแบบสอบถามที่นำไปใช้กับผู้ใหญ่อาจไม่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่เด็กกว่า

แบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่มมีปัญหาเกิดขึ้นสองประการในความไม่ชัดเจนของข้อคำถามและความสัมพันธ์ในการใช้คำกับประชากรระดับเยาวชน ประการแรก คือ ระดับความเข้าใจในข้อคำถามและประโยคที่มีในข้อคำถาม ก่อนหน้านี้ได้มีแบบสอบถามดั้งเดิมได้มีการสร้างขึ้นเพื่อใช้สำหรับวัยรุ่น (อายุระหว่าง 18-30 ปี) ซึ่งมีความซับซ้อนและความไม่ชัดเจนของข้อคำถามและภาษา แบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่มเกินความเข้าใจของวัยรุ่น

Kincaid, Fishburne, Rogers and Chissom (1975) กล่าวว่าข้อคำถามที่มีอยู่ในแบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่มแบบดั้งเดิม มีค่าพิสัยระดับการอ่านและอธิบายจาก 0.0 ถึง 16.2 เฉลี่ย 6.0 ระดับการอ่านมีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างตามจุดมุ่งหมายของแบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่มแต่ก็มีข้อคำถามบางข้อที่เกินความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น

ประการที่สองคือปัญหาของข้อคำถามของแบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่ม ได้นำมาปรับใช้ เช่น คำถามในด้านลบและด้านบวก ในกรณีศึกษาของ Eys, Carron, Bray and Brawley (2007) ได้วิเคราะห์ภาพรวมปัญหาที่เกิดขึ้นและนำมาปรับใช้ในข้อคำถามด้านบวกและด้านลบในแบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่มแบบเฉพาะ Eys et al. (2007) ตั้งข้อสังเกตลักษณะเฉพาะของบุคคล (อายุ) มีอิทธิพลกับ 1. ความสามารถของประชากร 2. ความมั่นคงและคุณค่าภายในแบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่มซึ่งประกอบด้วย ข้อคำถามด้านลบ 12 ข้อและคำถามด้านบวก 6 ข้อ

การทบทวนวรรณกรรมโดยรวมพบว่า ประเด็นของแบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่มมีประสิทธิภาพในการวัดบรรยากาศในทีมกีฬาและได้มีการเพิ่มเรื่องของความวิตกกังวลไปในข้อคำถาม พบว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องและได้รับการตีพิมพ์เกี่ยวกับเรื่องบรรยากาศภายในทีมเยาวชนมีหลักฐานที่มีข้อจำกัดอยู่ ซึ่งการศึกษาส่วนหนึ่ง Bruner and Spink (2007), Granito and Rainey (1998), Gruber and Gray (1982 a), Schutz et al. (1994) และ Senecal, Loughhead and Bloom (2008) ได้ให้ความสนใจในเรื่องของการรับรู้บรรยากาศภายในทีมในระดับนักกีฬาเยาวชน

อย่างไรก็ตาม การรับรู้ในเรื่องของบรรยากาศภายในทีมเป็นสิ่งสำคัญมากกับนักกีฬา ก่อให้เกิดความสนุกสนานและประสิทธิภาพในการแข่งขัน ดังที่ Wankle and Mummery (1996) และ Cameron, Craig and Paolin (2005) พบว่า การมีส่วนร่วมในทีมกีฬา เช่น ฮอกกี้ ซอคเกอร์ บาสเกตบอล ฟุตบอล วอลเลย์บอลและรักบี้ สิ่งที่ทำให้การศึกษาด้านความสามัคคีมีข้อจำกัดอันเกิดจากการขาดความถูกต้องและความน่าเชื่อถือ รวมไปถึงการสร้างแบบสอบถามสำหรับกลุ่มกีฬาเยาวชน การขับเคลื่อนของการศึกษาภายในกลุ่ม โดย Carron, Eys and Burke (2007) มีการพัฒนาเครื่องมือที่มีความเหมาะสมสำหรับกลุ่มอายุโดยเฉพาะ Carron et al. (2007) กล่าวว่า ความสามัคคีเป็นตัวแปรสำคัญสำหรับกลุ่มหรือทีม มีนักวิจัยหลายคนได้มีข้อเสนอแนะในเรื่องนี้ว่า ปัจจุบันแบบวัดที่ใช้สำหรับกีฬาเยาวชนมีความจำเป็นจึงได้มีวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ คือ การเริ่มต้นพัฒนาเครื่องมือด้านจิตวิทยาในการใช้เป็นเครื่องมือในการวัดการรับรู้ความสามัคคีของสมาชิกในกีฬาประเภททีม ที่มีอายุระหว่าง 13-17 ปี

แบบสอบถามได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากแบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่ม Group Environment Questionnaire (GEQ) สร้างขึ้นเพื่อนำมาใช้กับนักกีฬาอายุระหว่าง 18-30 ปี แบบสอบถามจึงถูกนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ในกลุ่มผู้ออกกำลังกาย ด้านวัย เช่น ผู้สูงอายุและวัยรุ่นวัฒนธรรมด้านภาษา เช่น ฝรั่งเศส เป็นต้น จนกระทั่ง Eys et al. (2009) ได้นำแบบสอบถามบรรยากาศภายในกลุ่ม มาพัฒนาเพื่อใช้กับนักกีฬาเยาวชนเนื่องจากข้อคำถามจากต้นฉบับเป็นที่เข้าใจยากและความไม่ชัดเจนต่อข้อคำถามสำหรับ

เยาวชน จึงได้มีการพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน (YSEQ) ขึ้นพบว่า แบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน (YSEQ) มีความเที่ยงตรง อยู่ในเกณฑ์ดี

นอกจากนี้ยังพบว่า การรับรู้เรื่องบรรยากาศในทีมกีฬาของนักกีฬาเยาวชนนั้น มีความสำคัญในการยังคงทำให้นักกีฬาเยาวชนยังคงเล่นกีฬาอยู่ในทีม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บรรยากาศในทีมกีฬาเป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับกีฬาประเภททีม การทราบถึงสาเหตุของความสามัคคีในทีมกีฬาสามารถพัฒนาความสามารถของนักกีฬา

แบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน (YSEQ) ถือว่าเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์สำหรับนักวิจัยที่จะนำไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนาเด็กก่อนที่เป็นนักกีฬาระดับขึ้นไป ด้วยเหตุนี้การพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีม (YSEQ) สำหรับนักกีฬาเยาวชน จึงมีความสำคัญในการนำมาพัฒนาเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการวัดบรรยากาศในทีมกีฬาของเด็กเยาวชน และความแตกต่างระหว่างเพศมีความแตกต่างในเรื่องของการรับรู้ความสามัคคีในทีมกีฬา Carron, Hausenblas and Eys (2005) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างเพศชาย และเพศหญิง ในการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬา ผลจากการศึกษาพบว่าเพศชายมีการรับรู้บรรยากาศภายในมากกว่าเพศหญิงและมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพศหญิงนั้นมีการรับรู้บรรยากาศภายในทีมน้อยกว่าเพศชาย สอดคล้องกับการศึกษาของ Carron, Brawley and Widmeyer (2002) พบว่า เพศชายมีประสิทธิภาพในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในทีมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีกว่าเพศหญิง

ดังนั้น กีฬาประเภททีมเป็นการร่วมมือร่วมแรงร่วมใจกันของสมาชิกภายในทีมที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันก่อให้เกิดความเป็นปึกแผ่นและความเหนียวแน่นภายในทีม ความรู้สึกที่ดีต่อกันและความไว้วางใจซึ่งกันและกันว่าสมาชิกภายในทีมมีความสามารถในการเล่นกีฬาและเป็นส่วนหนึ่งของทีม ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในทีมของตนเองว่าสามารถมีประสิทธิภาพทั้งด้านการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ถือว่าทีมที่มีความสามัคคีภายในทีมสูงเป็นประโยชน์อย่างมากในการเล่นกีฬาและมีโอกาสประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายของทีมได้สูงเช่นกัน การพัฒนาแบบสอบถามทางด้านจิตวิทยาการกีฬาเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน (YSEQ) เพื่อใช้ในการศึกษาถึงการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน เพื่อช่วยเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความสามัคคีและบรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬาของนักกีฬาเยาวชนต่อไป

กระบวนการสังคมทางการกีฬาจึงเป็นสังคมหนึ่งที่น่าสนับสนุนการเรียนรู้วัฒนธรรมทางการกีฬา เช่น การแต่งตัว การทำความเคารพ หรือรวมไปถึงการใช้ภาษาผ่านทางการกีฬา ตัวอย่างเช่น กีฬามวยไทย ใช้คำว่าชกในการเริ่มต้นการต่อสู้ในการแข่งขัน เป็นต้น กระบวนการทางสังคมทางการกีฬาจึงเป็นกระบวนการสังคมหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ ทักษะคิด ค่านิยม และการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ โดยเลียนแบบจากคนรอบข้างที่มีความสำคัญ เช่น ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง หรือสมาชิกภายในทีมหรือคนรอบข้างที่มีส่วนในการพัฒนาการเรียนรู้ ทักษะคิดในทีม พฤติกรรมการแสดงออก แรงจูงใจและบรรยากาศการจูงใจในการฝึกซ้อม (Magyar, Feltz, & Simpson, 2004) เป้าหมายของทีม จุดมุ่งหมายของทีมก่อให้เกิดการทำงานร่วมกันของสมาชิกภายในทีม ซึ่งเกิดจากการรับรู้จากตนเองและสมาชิกภายในทีมและการทำตามเป้าหมายนั้นอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ (Cox, 2007) ส่งผลไปสู่การสร้างบรรยากาศที่ดีภายในทีม โดยเริ่มต้นจากการสื่อสารการพูดคุยกันและหาวิธีแก้ไขจุดบกพร่องของทีมร่วมกันเพื่อนำไปปรับใช้เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของทีม (Cashmore, 2002) การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับโค้ชและเพื่อนร่วมทีม การรับรู้ความสามารถของตนเองและทีมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการฝึกซ้อมร่วมกัน หรือแข่งขัน ความสามัคคีจึงมีจึงมีความสำคัญที่ก่อให้เกิดความสำเร็จได้ จากการทำงานร่วมกันภายในทีม (Marcos, Miguel, Oliva & Calvo, 2010) สอดคล้องกับการศึกษาของ Jarvis (2006) ที่พบว่า ทีมที่มีบรรยากาศที่ดีภายในทีมสูง เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (United) และมีความมุ่งมั่นทุ่มเท (Committed) ไปสู่ความสำเร็จมากกว่าทีมที่มีบรรยากาศที่ดีภายในทีมต่ำ

ดังนั้น กระบวนการทางสังคมในกีฬาเป็นสังคมหนึ่งที่ทำให้เกิดการเรียนรู้จึงถือว่ามี ความสำคัญ และเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงให้สมาชิกภายในทีมเกิดทัศนคติที่ดีต่อทีม พฤติกรรมการฝึกซ้อม เป้าหมายของทีมส่งผลต่อความสามัคคีในทีมเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของทีม

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจึงถือว่าบรรยากาศภายในทีมกีฬา มีความสำคัญสำหรับกีฬาประเภททีม และคำว่าทีมต้องมีความสัมพันธ์จากผู้นำกลุ่ม โค้ช มีผลทำให้เกิดการทำงานที่ดีภายในทีมและสิ่งที่ตามมาคือ บรรยากาศภายในทีมด้านบวก ซึ่งก่อให้เกิดความรัก ความศรัทธาและความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นในทีม ถือว่าความสัมพันธ์ภายในทีมมีความสำคัญกับกีฬาประเภททีมมาก หากทีมไหนไม่มีบรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬาทีมนั้นก็ยากที่จะประสบผลสำเร็จ และการสื่อสารพูดคุยกันเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในการเชื่อมสัมพันธ์ของสมาชิกภายในทีมให้มีความรู้สึกที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพราะการพูดคุยกันเป็นการสื่อสารที่ก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นทีมมากที่สุดหากทีมไหนที่ไม่มีการพูดคุยกันก็ขาดการสื่อสาร ส่งผลถึงความสัมพันธ์ภายในทีม

ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบวัด

ในการสร้างแบบวัดที่มีที่มาของแบบวัดเป็นของต่างประเทศและนำมาแปล หรือประยุกต์ใช้ในภาษาของตนเองนั้น จำเป็นต้องมีการศึกษาข้ามวัฒนธรรม เพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกับวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ การดำรงชีวิตของท้องถิ่นนั้น ๆ นักสังคมวิทยาที่มาจากหลายประเทศ ซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ได้กำหนดองค์ประกอบของกลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ ด้วยประสบการณ์ความรู้ และความชำนาญ แล้วศึกษารูปแบบของวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นการประยุกต์แนวคิด ทฤษฎี และการทดสอบ เมื่อได้แล้วก็นำมาใช้ศึกษาข้ามวัฒนธรรม โดยแนวคิดของความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการนำเครื่องมือมาใช้ศึกษาจากวัฒนธรรมดั้งเดิม ไปใช้กับกลุ่มวัฒนธรรมอื่น ๆ (Brislin, 1976)

Lin (2005) ได้สรุปไว้ว่าการศึกษาข้ามวัฒนธรรมมักจะมีอคติ (Bias) เกิดขึ้น โดยมีความลำเอียงอยู่สามชนิดด้วยกัน คือ ความลำเอียงจากโครงสร้าง (Construct bias) ความลำเอียงจากวิธีการ (Method bias) และความลำเอียงของข้อคำถาม (Item bias)

1. ความลำเอียงจากโครงสร้าง (Construct bias) เครื่องมือที่นำมาพัฒนานั้นแสดงความแตกต่างกันของวัฒนธรรม ในบางคำหรือบางสำนวนอาจมีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรม ตะวันตกและตะวันออก ดังนั้น การนำเครื่องมือมาพัฒนาโดยใช้ภาษาที่แตกต่างจากภาษาดั้งเดิม อาจมีความลำเอียงเกิดขึ้นได้ การแก้ไขความลำเอียงที่เกิดจากโครงสร้างนั้น ต้องใช้ทีมงานที่มีความรู้ในหลายวัฒนธรรมและหลายภาษามาพัฒนาเครื่องมือ

2. ความลำเอียงจากวิธีการ (Method bias) เป็นผลที่มาจากผู้ที่ดำเนินการวัดซึ่งมีหลายปัจจัยด้วยกัน เช่น ความต้องการของกลุ่มสังคม ความพร้อมทางกายของผู้ทำกรวัด เป็นต้น ความแตกต่างของคะแนนในแต่ละกลุ่ม แตกต่างกันจากความลำเอียงจากการปฏิบัติของการทดสอบ เหมือนกับเป็นการถูกต่อต้านจากความแตกต่างที่เป็นธรรมชาติของกลุ่มที่ศึกษา ถ้าความลำเอียงจากวิธีการวัดยังคงมีอยู่

3. ความลำเอียงของข้อคำถาม (Item bias) ปัญหาที่เกิดขึ้นอาจมาจากการเลือกใช้คำคลาดเคลื่อนไม่ตรงกับความจริง ข้อคำถามไม่เหมาะสมกับกลุ่มวัฒนธรรมที่วัด ข้อคำถาม มีความแตกต่างกันในการทำหน้าที่ เมื่อคนสองคนมีความสามารถเหมือนกัน ระดับนิสัย ไม่เหมือนกัน มีความเหมาะสมของการตอบในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น การแปลและการพัฒนาเครื่องมือจึงควรมีการประเมินการข้ามวัฒนธรรมโดยเครื่องมือที่มีการเปลี่ยนแปลง หรือประยุกต์มาใช้ในกลุ่มประชากรใหม่ ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบความเหมาะสมที่จะนำเครื่องมือไปใช้ในกลุ่มประชากรกลุ่มใหม่

ความเที่ยงตรง (Validity)

ความสำคัญของการศึกษาด้านความเที่ยงตรงของการแปลนั้น ตั้งแต่เครื่องมือของการศึกษา แปลจากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทย ต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการที่จะปรับเครื่องมือให้ใช้ได้โดยมีประสิทธิภาพ ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งจากการศึกษาของ Brockhoff (1973) ได้สรุปว่าวิธีการในการตรวจสอบความถูกต้องแม่นยำในการแปลนั้น มีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) วิธีเดลฟาย (Delphi method) วิธีการแปลย้อนกลับ (Back translation technique) และวิธีสองภาษา (The bilingual technique) ในที่นี้ผู้วิจัยเลือกนำเสนอวิธีการแปลย้อนกลับ เนื่องจากว่าเป็นวิธีการที่สามารถหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่แปลจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่งได้อย่างถูกต้อง และสอดคล้องกับการพัฒนาเครื่องมือในงานวิจัยนี้

วิธีการแปลย้อนกลับ (Back translation technique)

แบบสอบถามหรือแบบวัดส่วนใหญ่ถูกพัฒนามาจากภาษาอังกฤษทำให้กลุ่มประชากรที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษอาจจะไม่ได้รับประโยชน์จากแบบวัดนั้นการแปลแบบสอบถามที่มาจากภาษาต่างประเทศจะต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาต้นฉบับและภาษาท้องถิ่นของประเทศนั้นเป็นผู้แปลแบบสอบถามจากต้นฉบับไปเป็นภาษาที่ต้องการ อย่างไรก็ตามการทดสอบต้องการการแปลให้มีความสมบูรณ์ใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุดด้วยความมีเหตุมีผลบนวัฒนธรรมของภาษาทั้งความหมายหรือนัยของคำที่จะต้องถูกนำมาพิจารณา การพัฒนาแบบสอบถามด้วยกระบวนการแปลแบบย้อนกลับ (Back translation) เป็นกระบวนการหนึ่งที่นิยมนำมาใช้ในที่นี้เพื่อแปลแบบสอบถามต้นฉบับเป็นภาษาที่ต้องการโดยคงโครงสร้างของแบบสอบถามและข้อความ ไม่มีการตัดแปลง เปลี่ยนแปลงข้อความใด ๆ เช่น “I am a great football player” (แปลว่าฉันเป็นนักฟุตบอลที่เก่งที่สุด) และต้องไม่เพียงแต่การแปลข้อความตามตัวอักษร คำต่อคำโดยไม่สนใจความหมายหรือนัยสำคัญตามหลักการของแบบสอบถามนั้นซึ่งการแปลแบบสอบถามสามารถดำเนินการตามขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเริ่มต้นแปลแบบสอบถามจากภาษาต้นฉบับมาเป็นภาษาเป้าหมายหรือภาษาที่ต้องการ ในการแปลนี้โดยใช้คำพูดหรือคำศัพท์ในข้อความทำให้เกิดความเข้าใจง่าย ๆ ผู้ที่แปลต้องมีความเชี่ยวชาญทั้งภาษาต้นฉบับและภาษาที่ต้องการ (Native speaker) จากนั้นแปลออกเป็น 2 ฉบับผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาแปลทั้งต้นฉบับและฉบับที่จะนำไปใช้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจำเป็นจะต้องมีความรู้เรื่องภาษาและสิ่งที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี

ขั้นที่ 2 การสังเคราะห์การแปลจากแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ ให้เป็นฉบับเดียว โดยต้องกระทำอย่างระมัดระวัง ไม่ให้เนื้อหาและความหมายผิดเพี้ยนไป ซึ่งอาจจะมีการใช้กลุ่ม 2-3 คน จากศาสตร์สาขาวิชาที่มีความใกล้เคียงกันมาช่วยในการสังเคราะห์เพื่อให้เกิดความตรงเชิงเนื้อหา เช่น

การแบบสอบถามจิตวิทยาการกีฬาอาจจะนำคนด้านสรีรวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์ และพลศึกษา เข้ามาช่วยในกระบวนการดังกล่าวก็ได้

ขั้นที่ 3 การแปลย้อนกลับนำแบบสอบถามที่ได้ในขั้นตอนที่ 2 ไปแปลกลับเป็นภาษาต้นฉบับ ขั้นตอนนี้เป็นการสร้างความเที่ยงตรงของแบบสอบถามที่นำมาแปลนั้นให้มีความหมายเป็นไปในทิศทางเดียวกับต้นฉบับ โดยที่ผู้แปลย้อนกลับต้องมีความเชี่ยวชาญในภาษาแต่ไม่ควรมีพื้นฐานเดียวกับสาขาของแบบสอบถามที่ถูกแปลอยู่นั้น ซึ่งอาจจะมีความเอนเอียงเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากอคติหรือการคิดแทนจนทำให้นำเอาความรู้สึกที่มีต่อข้อคำถามมาใช้ในแทนความหมายที่แท้จริง

ขั้นที่ 4 การทบทวน โดยผู้เชี่ยวชาญ (ผู้เชี่ยวชาญควรเป็นเจ้าของภาษา) ที่จะพิจารณาถึงความเท่าเทียมกันของแบบสอบถามฉบับที่แปลกับแบบสอบถามต้นฉบับ โดยใช้หลักการตรวจสอบแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ ทั้งข้อความและความหมายที่ปรากฏในข้อคำถามนั้น ๆ

ขั้นที่ 5 การทดสอบผล แบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาในขั้นตอนที่ 4 แล้วนั้นจะนำไปทดสอบความเข้าใจด้านเนื้อหาในกลุ่มตัวอย่างเบื้องต้นประมาณ 10 คน จากนั้นนำไปตรวจสอบความเชื่อมั่น และทดสอบซ้ำ (Test-retest reliability) เมื่อแบบสอบถามที่ได้มีค่าความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้แล้วนำไปทดสอบเชิงโครงสร้างต่อไป

การตรวจสอบการแปลว่ามีความหมายที่เท่ากันหรือมีผลลัพธ์ที่เหมือนกันหรือไม่ วิธีการแปลย้อนกลับ เป็นหนึ่งในหลาย ๆ วิธีที่ใช้ค้นหาความเหมือนของภาษาในการแปลกระบวนการแปลนั้นให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทั้ง 2 ภาษา และมีความใกล้ชิดกับวัฒนธรรมทั้งสองชาติ เป็นอย่างดี ดังที่ ฉัตรกมล สิงห์น้อย (2556 ข) กล่าวว่า แบบวัดส่วนใหญ่ถูกพัฒนามาจากภาษาอังกฤษทำให้กลุ่มประชากรที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษอาจจะไม่ได้รับประโยชน์จากแบบวัดนั้นและผู้แปลต้องไม่คุ้นเคยกับแบบสอบถามที่แปล เพื่อแปลจากภาษาที่ต้องการแปลมาใช้แปลกลับไปเป็นภาษาดั้งเดิม เมื่อผู้แปลและผู้ให้คำปรึกษาทำงานร่วมกันในการทดสอบการแปล โดยการเปรียบเทียบระหว่างฉบับที่แปลกลับมาเป็นภาษาดั้งเดิมกับฉบับแรกที่เป็นภาษาดั้งเดิม ดังที่ ฉัตรกมล สิงห์น้อย (2556 ข) กล่าวว่า กระบวนการการแปลแบบย้อนกลับ (Back translation) เป็นกระบวนการหนึ่งที่นิยมนำมาใช้เพื่อให้แปลแบบสอบถามต้นฉบับเป็นภาษาที่ต้องการ โดยคงโครงสร้างของแบบสอบถามและข้อคำถาม ไม่มีการดัดแปลง มีการศึกษาหลายงานที่ประสบความสำเร็จจากการใช้วิธีการแปลย้อนกลับ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามที่แปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง วิธีการแปลจากเครื่องมือที่เป็นภาษาไทยกลับไปเป็นภาษาอังกฤษมีดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่แปลมาเป็นฉบับภาษาไทย แปลกลับไปเป็นภาษาอังกฤษในทุกข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญ
2. นำแบบสอบถามที่แปลกลับไปเป็นภาษาอังกฤษให้ผู้เชี่ยวชาญเปรียบเทียบกับฉบับแรก ที่เป็นภาษาอังกฤษ

ความเชื่อมั่น (Reliability)

การวัดเครื่องมือว่ามีผลสอดคล้องกัน คล้ายกัน หรือเหมือนกันหรือไม่ โดยเครื่องมือนี้อาจเป็นแบบสอบถาม เครื่องชั่งน้ำหนัก เป็นต้น โดยที่เมื่อนำเครื่องมือนี้ ๆ มาวัดหลาย ๆ ครั้ง ซ้ำกัน ซึ่งจะต้องได้ผลที่ไม่แตกต่างกัน หรือมีความสอดคล้องกัน

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538, หน้า 192) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคงเส้นคงวาของผลการวัด การนำเครื่องมือนี้ไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างไม่ว่าทดสอบกี่ครั้ง ๆ ก็ตามก็ยังได้คะแนนเท่าเดิม ซึ่งความเชื่อมั่นก็คือ ความคงที่แน่นอน (Stability) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบไม่ว่าทดสอบกี่ครั้งก็ตามของเครื่องมืออันนั้น

จากความหมายข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นเป็นคุณสมบัติของเครื่องมือที่วัดได้สม่ำเสมอคงเส้นคงวา วัดกี่ครั้งก็ได้ผลเหมือนเดิม ความเชื่อมั่นนี้มีวิธีการหาหลายวิธี ซึ่งงานวิจัยนี้ผู้วิจัยหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแบบวิธีสอบซ้ำ (Test-retest method)

วิธีการประมาณค่าความเชื่อมั่น

นักการศึกษาและนักวิจัย ได้กล่าวถึงการประมาณค่าไว้หลายวิธีที่แตกต่างกันออกไป หลากหลายวิธี วิธีการสอบซ้ำ ก็เป็นวิธีหนึ่งที่ใช้ในการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือได้อย่างแน่นอน ซึ่ง ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538, หน้า 193) ได้กล่าวถึงการประมาณค่าไว้ ดังนี้

ความเชื่อมั่นแบบความคงที่ของคะแนน (Stability reliability) เป็นการประมาณค่าความเชื่อมั่นโดยพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากการทดสอบสองครั้ง ในเครื่องมือวัดชุดเดียวกันว่า ยังมีค่าเท่ากันเหมือนเดิมหรือไม่ ถ้ามีค่าเหมือนเดิมแสดงว่าความคงที่ของคะแนน วิธีนี้เป็นวิธีการทดสอบซ้ำ (Test-retest method)

วิธีสอบซ้ำ (Test-retest method) เป็นการหาความเชื่อมั่น โดยการนำเอาเครื่องมือนี้ไปสอบวัดกับนักเรียนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งสองครั้ง ในเวลาที่ต่างกัน โดยเว้นระยะเวลาในการทดสอบทั้งสองครั้ง ให้ห่างกันพอสมควร โดยมีจุดมุ่งหมายที่ตรวจสอบดูว่า คะแนนหรือผลการวัดทั้งสองครั้งนั้น สอดคล้องหรือสัมพันธ์กันเพียงใด แล้วนำคะแนนที่ได้จากการสอบทั้งสองครั้ง มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้วิธี Person product moment ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้นี้ก็คือ ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัดฉบับนั้นนั่นเอง

การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis)

เป็นเทคนิคที่ใช้วิเคราะห์หลายตัวแปรเพื่อการสรุปรายละเอียดของตัวแปรหลายตัว หรือเรียกว่าเป็นเทคนิคที่ใช้ในการลดจำนวนตัวแปรเทคนิคหนึ่งโดยการศึกษาถึงโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปร และสร้างตัวแปรใหม่เรียกว่า องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่สร้างขึ้นจะเป็นการนำตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันหรือมีความร่วมกันสูงมารวมกันเป็นองค์ประกอบเดียวกัน ส่วนตัวแปรที่อยู่คนละองค์ประกอบมีความร่วมกันน้อย หรือไม่มีความสัมพันธ์กันเลย (กัลยา วานิชบัญชา, 2551)

ประเภทของเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ

เทคนิคของการวิเคราะห์องค์ประกอบ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis)

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis)

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจจะใช้ในกรณีที่ผู้ศึกษาไม่มีความรู้ หรือมีความรู้ น้อยมากเกี่ยวกับ โครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรเพื่อศึกษาโครงสร้างของตัวแปร และลด จำนวนตัวแปรที่มีอยู่เดิมให้มี การรวมกันได้

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis)

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจะใช้กรณีที่ผู้ศึกษาทราบ โครงสร้างความสัมพันธ์ ของตัวแปร หรือคาดว่า โครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรควรจะเป็นรูปแบบใด หรือคาดว่า ตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กันมากและควรอยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน หรือคาดว่า มีตัวแปรใด ที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน ควรจะอยู่ต่างองค์ประกอบกัน หรือกล่าวได้ว่า ผู้ศึกษาทราบ โครงสร้าง ความสัมพันธ์ของตัวแปร หรือคาดไว้ว่า โครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรเป็นอย่างไรและจะใช้ เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมาตรวจสอบหรือยืนยันความสัมพันธ์ว่าเป็นอย่างไรที่ คาดไว้หรือไม่ โดยการวิเคราะห์หาความตรงเชิงโครงสร้างนั่นเอง วัตถุประสงค์ของเทคนิค การวิเคราะห์องค์ประกอบ มีดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาว่าองค์ประกอบรวมที่จะสามารถอธิบายความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่าง ตัวแปรต่าง ๆ โดยที่จำนวนองค์ประกอบรวมที่หาได้จะมีจำนวนน้อยกว่าจำนวนตัวแปรนั้น จึง ทำให้ทราบว่า มีองค์ประกอบรวมอะไรบ้าง โมเดลนี้ เรียกว่า Exploratory Factor Analysis Model (EFA)

2.2 เพื่อต้องการทดสอบสมมุติฐานเกี่ยวกับ โครงสร้างขององค์ประกอบว่า องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบด้วยตัวแปรอะไรบ้าง และตัวแปรแต่ละตัวควรมีน้ำหนักหรืออัตรา

ความสัมพันธ์กับองค์ประกอบอย่างน้อยเพียงใด ตรงกับที่คาดคะเนไว้หรือไม่ หรือสรุปได้ว่าเพื่อต้องการทดสอบว่าตัวประกอบอย่างนี้ตรงกับโมเดลหรือตรงกับทฤษฎีที่มีอยู่หรือไม่ โมเดลนี้เรียกว่า Confirmatory Factor Analysis Model (CFA) ประโยชน์ของเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ มีดังนี้

2.3 ลดจำนวนตัวแปร โดยการรวมตัวแปรหลาย ๆ ตัวให้อยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน องค์ประกอบที่ได้ถือเป็นตัวแปรใหม่ ที่สามารถหาค่าข้อมูลขององค์ประกอบที่สร้างขึ้นได้ เรียกว่า Factor score จึงสามารถหาองค์ประกอบดังกล่าวไปเป็นตัวแปรสำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป เช่น การวิเคราะห์ความถดถอยและสหสัมพันธ์ (Regression and correlation analysis) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) การทดสอบสมมติฐาน t-test Z-test และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant analysis) เป็นต้น

2.4 ใช้ในการแก้ปัญหาอันเนื่องมาจากการที่ตัวแปรอิสระของเทคนิคการวิเคราะห์สมการความถดถอยมีความสัมพันธ์กัน (Multicollinearity) ซึ่งวิธีการอย่างหนึ่งในการแก้ปัญหานี้คือ การรวมตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ไว้ด้วยกัน โดยการสร้างเป็นตัวแปรใหม่หรือเรียกว่า องค์ประกอบ โดยใช้เทคนิค Factor analysis แล้วนำองค์ประกอบดังกล่าวไปเป็นตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์ความถดถอยต่อไป

2.5 ทำให้เห็นโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา เนื่องจากเทคนิค Factor analysis จะหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ของตัวแปรทีละคู่ แล้วรวมตัวแปรที่สัมพันธ์กันมากไว้ในองค์ประกอบเดียวกัน จึงสามารถวิเคราะห์โครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่อยู่ในองค์ประกอบเดียวกันได้ ทำให้สามารถอธิบายความหมายของแต่ละองค์ประกอบได้ ตามความหมายของตัวแปรต่าง ๆ ที่อยู่ในองค์ประกอบนั้น ทำให้สามารถนำไปใช้ในการวางแผนได้

การวิเคราะห์องค์ประกอบ

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เป็นวิธีการทางสถิติที่ใช้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ชุดหนึ่งว่า เกิดจากตัวแปรแฝงหรือคุณลักษณะแฝงที่เป็นองค์ประกอบร่วม ภายใต้กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีว่า มีองค์ประกอบใดบ้างที่ส่งอิทธิพลต่อตัวแปรสังเกตได้ องค์ประกอบใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กัน เพื่อทราบถึงโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยกำหนดเป็น โมเดลองค์ประกอบ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 38) ปัจจุบันนักวิจัยนิยมใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน แทนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจที่มีข้อด้อยหลายประการ การวิเคราะห์องค์ประกอบที่ปรับปรุงจุดอ่อนของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจได้เกือบทั้งหมด ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

มีความสมเหตุสมผลตรงตามความเป็นจริงมากกว่าการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (นงลักษณ์ วิชาชัย, 2542, หน้า 150) ดังต่อไปนี้

1. วิธีการวิเคราะห์มีหลากหลาย แต่ละวิธีได้ผลการวิเคราะห์ไม่สอดคล้องกัน
2. เทคนิควิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ มีข้อตกลงเบื้องต้นไม่ตรงกันตามความเป็นจริง เช่น ตัวแปรสังเกตได้ทุกตัว เป็นผลมาจากองค์ประกอบร่วมทุกตัว ส่วนที่เป็นความคลาดเคลื่อนของตัวแปรไม่สัมพันธ์กัน
3. สเกลองค์ประกอบที่สร้างขึ้นแปลความหมายได้ยาก เนื่องจากสเกลองค์ประกอบเกิดจากการสุ่มตัวแปรที่ไม่น่าจะมียุทธศาสตร์ประกอบร่วมกัน

นงลักษณ์ วิชาชัย (2542, หน้า 156) เปรียบเทียบคุณสมบัติที่เป็นจุดเด่นของเทคนิค CFA ที่เหนือกว่าเทคนิค EFA ดังนี้

1. ข้อตกลงเบื้องต้นของเทคนิค CFA มีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากกว่าเทคนิค EFA ดังนี้
  - 1.1 ตัวแปรสังเกตได้เป็นผลโดยตรงมาจากองค์ประกอบร่วม (Common factor)
  - 1.2 ตัวแปรสังเกตได้เป็นผลโดยตรงมาจากองค์ประกอบเฉพาะ (Unique factor)
  - 1.3 อาจมีความสัมพันธ์กันระหว่างองค์ประกอบร่วม
  - 1.4 ความคลาดเคลื่อนของตัวแปรมีความสัมพันธ์กันได้
2. เทคนิค CFA เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีพื้นฐานทฤษฎีรองรับ
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเทคนิค CFA แปลความหมายได้ง่ายกว่าเทคนิค EFA
4. เทคนิค CFA มีกระบวนการตรวจสอบความตรงที่ชัดเจน
5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิค CFA ได้ค่าประมาณพารามิเตอร์ และผลการทดสอบนัยสำคัญของพารามิเตอร์

จากข้อสรุปเบื้องต้นจะเห็นได้ว่า เทคนิค CFA เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบที่ปรับปรุงข้อด้อยของเทคนิค EFA ได้เกือบทั้งหมด ในส่วนต่อไปผู้วิจัยจะขอนำเสนอเนื้อหาของการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค CFA ดังนี้

เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีจุดประสงค์เช่นเดียวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ดังนี้

1. เพื่อสำรวจ และระบุองค์ประกอบร่วมที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้
2. เพื่อทดสอบทฤษฎีสมมติฐานเกี่ยวกับแบบแผน และ โครงสร้างความสัมพันธ์ของข้อมูลภายใต้กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี

3. เพื่อสร้างตัวแปรใหม่

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน แบ่งวิธีการดำเนินการออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ การเตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ เป็นเมตริกซ์สหสัมพันธ์ที่มีลักษณะเดียวกับเทคนิค EFA ในขั้นของการสกัดองค์ประกอบ (Extraction of initial factor) และการหมุนแกน (Rotation) เป็นการทำการวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์ แต่ผู้วิจัยต้องทำการกำหนดข้อมูลจำเพาะ และระบุความเป็นได้ค่าเดียวของโมเดลก่อน ในขั้นสุดท้ายเป็นการสร้างตัวแปรประกอบ หรือสเกลองค์ประกอบ (Component variable or factor scale)

การตรวจสอบความตรงของโมเดล CFA

การตรวจสอบความตรงของโมเดล CFA หรือตรวจสอบความกลมกลืนระหว่างข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดลสมมติฐาน สามารถตรวจสอบจากค่าสถิติ 5 วิธี คือ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 52-57) คือ

1. ตรวจสอบความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และสหสัมพันธ์ของการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Standard errors and correlation of estimates) ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมลิสเรลจะทำให้ค่าประมาณพารามิเตอร์ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ค่าสถิติ และสหสัมพันธ์ระหว่างค่าประมาณ ถ้าค่าประมาณที่ได้ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีขนาดใหญ่ และโมเดลการวิจัยอาจจะยังไม่พอดี ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างค่าประมาณมีค่าสูงมาก เป็นสัญญาณแสดงว่าโมเดลการวิจัยใกล้เคียงไม่เป็นบวกแน่นอน และเป็นโมเดลที่ไม่พอดี

2. สหสัมพันธ์พหุคูณ และสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Multiple correlations and coefficients of determination) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมลิสเรลจะทำให้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ และสัมประสิทธิ์การพยากรณ์สำหรับตัวแปรสังเกตได้แยกทีละตัว และรวมทุกตัว รวมทั้งสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของสมการ โครงสร้างด้วย ค่าสถิติเหล่านี้ควรมีค่าสูงสุดไม่เกินหนึ่ง และค่าที่สูงแสดงว่าโมเดลมีความตรง

3. ค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of fit measures) ค่าสถิติในกลุ่มนี้เป็นค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงของโมเดลเป็นภาพรวมทั้งโมเดล ค่าสถิติในกลุ่มนี้มี 4 ประเภท ค่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูล เชิงประจักษ์แล้วค่าทางสถิติที่พิจารณาเป็นดังนี้

- 3.1 ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi square statistics) ถ้าค่าสถิติไคสแควร์มีค่าสูงมากแสดงว่าฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ โมเดลลิสเรลไม่มีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ถ้าค่าสถิติไคสแควร์มีค่าต่ำมาก ยังมีค่าใกล้เคียงศูนย์มากทำให้แสดงว่า โมเดลลิสเรลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Saris & Stronkhorst, 1984, p. 200 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) เสนอว่า ค่าไคสแควร์ ควรมีค่าเท่ากับองศาอิสระสำหรับโมเดล

ที่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในการใช้สถิติไคสแควร์ ต้องใช้ด้วยความระมัดระวังตามข้อตกลงเบื้องต้นดังต่อไปนี้

- 3.1.1 ตัวแปรภายนอกสังเกตได้ต้องมีการแจกแจงปกติ
- 3.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลต้องใช้เมตริกความแปรปรวน ความแปรปรวนร่วม
- 3.1.3 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างต้องมีขนาดใหญ่
- 3.1.4 ฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าเป็นศูนย์ จริงตามสมมติฐานที่ใช้ทดสอบ

3.2 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness-of-Fit Index = GFI) ดัชนี GFI จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 และเป็นค่าที่ไม่ขึ้นอยู่กับขนาดของกลุ่มตัวอย่าง แต่ลักษณะการแจกแจงขึ้นอยู่กับขนาดกลุ่มตัวอย่าง ค่าดัชนี GFI ที่เข้าใกล้ 1.00 แสดงว่า โมเดลลิสเรลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.3 ดัชนีระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness-of-Fit Index = AGFI) เมื่อนำดัชนี GFI มาปรับแก้ โดยคำนึงถึงขนาดขององศาอิสระซึ่งรวมทั้งจำนวนตัวแปรและขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ค่าดัชนี AGFI มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับดัชนี GFI

3.4 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (Root Mean Squared Residual = RMR) ดัชนี RMR เป็นดัชนีที่ใช้เปรียบเทียบระดับความกลมกลืนของข้อมูลเชิงประจักษ์ของโมเดลสองโมเดล เฉพาะกรณีการเปรียบเทียบโดยใช้ข้อมูลชุดเดียวกัน ค่าดัชนี RMR ยิ่งเข้าใกล้ศูนย์แสดงว่า โมเดลลิสเรลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4. การวิเคราะห์เศษเหลือ หรือความคลาดเคลื่อน (Analysis of residuals) ประกอบด้วย

4.1 เมทริกซ์เศษเหลือ หรือความคลาดเคลื่อนในการเปรียบเทียบความกลมกลืน (Fitted residuals matrix) หมายถึง เมทริกซ์ที่เป็นผลต่างของเมทริกซ์ S และ $\sum$ ถ้าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูล ค่าความคลาดเคลื่อนในรูปคะแนนมาตรฐานไม่ควรมีค่าเกิน 2.00 ถ้ายังมีค่าเกิน 2.00 ต้องปรับโมเดล

4.2 คิวพล็อต (Q-plot) เป็นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความคลาดเคลื่อนกับค่าควอนไทล์ปกติ (Normal quantiles) ถ้ากราฟมีความชันมากกว่าเส้นทแยงมุมที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5. ดัชนีคัดแปลงโมเดล (Model modification indices) ใช้เพื่อปรับโมเดลให้มีความกลมกลืนดียิ่งขึ้น ดัชนีคัดแปลงโมเดล เป็นค่าสถิติเฉพาะสำหรับพารามิเตอร์แต่ละตัวมีค่าเท่ากับค่าไค-สแควร์ ที่จะลดลง เมื่อกำหนดให้พารามิเตอร์ตัวนั้นเป็นพารามิเตอร์อิสระ

การทดสอบความแตกต่างของโมเดล การวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมลิสเรล ผู้วิเคราะห์สามารถเปรียบเทียบโมเดลที่กำหนดตั้งแต่สองโมเดลขึ้นไป ถ้ารูปแบบเหล่านั้นเป็นรูปแบบหนึ่ง

อยู่ภายใต้ (Nested) อีกรูปแบบหนึ่ง การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโมเดลทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่นิยมใช้ ได้แก่ การหาค่าไค-สแควร์ และผลต่างขององศาอิสระ โดยการเปรียบเทียบผลต่างของค่าไค-สแควร์ กับค่าวิกฤตไค-สแควร์ ที่ได้จากการเปิดตารางด้วยค่าผลต่างขององศาอิสระนั้น ถ้าผลต่างของค่าไค-สแควร์สูงกว่าค่าวิกฤต แสดงว่า มีความแตกต่างระหว่างรูปแบบเกิดขึ้น

ผลการวิเคราะห์โมเดล CFA ด้วยโปรแกรมลิสเรล มีดังนี้

1. เมทริกซ์ LX ซึ่งเป็นค่าประมาณพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบพร้อมด้วยค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และค่าสถิติ t
2. เมทริกซ์ PH ซึ่งเป็นเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ กรณีนี้กักวิจัยกำหนดโมเดลให้องค์ประกอบเป็นอิสระต่อกัน ค่าพารามิเตอร์นอกแนวทแยงในเมทริกซ์ PH จะมีค่าเป็นศูนย์ทั้งหมด
3. เมทริกซ์ TD ซึ่งเป็นเมทริกซ์สหสัมพันธ์ความแปรปรวน ความแปรปรวนร่วมของเทอมความคลาดเคลื่อน และค่ากำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ในกรณีที่ความคลาดเคลื่อนไม่สัมพันธ์กัน เมทริกซ์ TD จะเป็นเมทริกซ์แนวทแยง และค่าพารามิเตอร์รวมกับกำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณจะมีค่าเป็นหนึ่ง นอกจากนี้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็นตัวบอกค่าความตรงของตัวแปรอีกด้วย
4. ค่าดัชนีตรวจสอบความตรงของโมเดล CFA แบบต่าง ๆ รวมถึงการวิเคราะห์เศษเหลือและกราฟเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน ค่าดัชนีวัดด้วยไค-สแควร์มีค่าต่ำ และเส้นกราฟเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐานกับควอนไทล์ปกติจะมีค่าความชันกว่าเส้นทแยงมุม จึงสรุปได้ว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
5. เมทริกซ์คะแนนองค์ประกอบ เป็นเมทริกซ์ที่นำไปใช้ในการสร้างสเกลองค์ประกอบ การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับสอง (Second order factor analysis) การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับสอง เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบจากชุดขององค์ประกอบ ซึ่งได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับแรก การวิเคราะห์ที่นิยมใช้เมื่อนักวิจัยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับแรก และหมุนแกนแบบมุมแหลม (Oblique rotation) และได้ผลว่ายังมีองค์ประกอบจำนวนมาก และทุกองค์ประกอบต่างมีความสัมพันธ์กัน (Kerlinger & Lee, 2000) จากโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับสอง แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบอันดับสอง (K_1, K_2) แสดงออก หรือมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบอันดับแรก (E_1, E_2, E_3) ซึ่งมีอิทธิพลต่อตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัว ตามโมเดลนี้ต้องกำหนดข้อมูลจำเพาะของโมเดล โดยกำหนดรูปแบบ และสถานะของเมทริกซ์พารามิเตอร์รวม 6 เมทริกซ์ คือ LY, BE, PS, TE, GA และ PH

จากการนำข้อมูลต่าง ๆ ข้างต้นมานำเสนอในแง่มุมต่าง ๆ กันในเนื้อหาเกี่ยวกับความสามัคคีในทีมกีฬา อีกทั้งมีการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความสามัคคี ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีมุมมองต่าง ๆ กันจากการศึกษาวิจัยหลาย ๆ ท่าน แต่ยังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับความสามัคคีในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน ในประเทศไทยเลย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาแบบวัดบรรยากาศภายในทีมสำหรับเยาวชน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความสามัคคีภายในทีมกีฬาระดับมัธยมศึกษา และหาคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบวัด และทดลองนำไปใช้กับนักกีฬาภายในทีมกีฬาเยาวชนของโรงเรียนกีฬา ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาประเภททีมของโรงเรียนกีฬา เพื่อที่ทำให้เข้าใจ และรับทราบข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับความสามัคคีภายในทีมกีฬาของนักกีฬาเยาวชนของโรงเรียนกีฬา ก่อนที่จะศึกษาวิจัยในกลุ่มของนักกีฬาเยาวชนประเภททีมของโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาให้นักกีฬาระดับเยาวชนในทีมกีฬา อีกทั้งยังให้ทราบถึงวิธีการที่ทำให้นักกีฬาเยาวชนให้ความสำคัญกับความสามัคคีภายในทีมเพื่อการพัฒนาความสามัคคีในทีมตนเองและยังก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเล่นกีฬากับการประสบความสำเร็จภายในทีม ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญของประเทศเพื่อให้ประเทศชาติพัฒนาต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬา สำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย (The Youth Sport Environment Questionnaire: YSEQ) (Eys et al., 2009) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นนักกีฬาเยาวชนกีฬาประเภททีมของโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา จำนวน 11 แห่ง ทั่วประเทศ ได้แก่

- โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ

นักกีฬาเยาวชนกีฬาประเภททีมของโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา จำนวน 11 แห่ง ทั่วประเทศ (อายุระหว่าง 13-17 ปี) จำนวน 3,962 คน (สถาบันการพลศึกษา, 2557) โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นนักกีฬาเยาวชนกีฬาประเภททีมของโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา จำนวน 11 แห่ง ทั่วประเทศ ที่มีอายุระหว่าง 13-17 ปี ได้แก่

- โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

- โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ

กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ได้จำนวน 335 คน ประกอบด้วยจำนวน 7 ชนิดกีฬา ประกอบด้วย (บาสเกตบอล ฮอกกี้ ฟุตบอล แสนด์บอล ตะกร้อ วอลเลย์บอล ฟุตซอล) ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการวิเคราะห์ห้อยค์ประกอบเชิงยืนยัน

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย (The Youth Sport Environment Questionnaire: YSEQ) โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การเตรียมการ

ศึกษาเอกสาร แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามัคคีภายในทีม จากงานวิจัยของ Eys et al. (2009) คัดเลือกตัวแปร และองค์ประกอบเกี่ยวกับความสามัคคีภายในทีม ตามแนวคิดของ Eys et al. (2009) ซึ่งประกอบไปด้วย

2. การดำเนินการพัฒนาแบบสอบถาม

2.1 ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือใช้วิธีการ Black translations (n.d. อ้างถึงใน ฉัตรกมล สิงห์น้อย, 2556 ข) เพื่อทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬาที่มีความเข้าใจภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี แปลแบบวัดต้นฉบับจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย จำนวน 1 ฉบับ (ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน ๆ ละ 1 ฉบับ จากนั้นรวบรวม และปรับภาษาของแบบวัดที่แปลแล้วให้เป็น 1 ฉบับ) นำแบบสอบถามภาษาไทยที่แปลแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา แปลแบบสอบถามดังกล่าวจากภาษาไทยกลับเป็นภาษาอังกฤษ (ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน ๆ ละ 1 ฉบับ) จากนั้นส่งแบบสอบถามให้กับ

ผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ (เจ้าของภาษา ผู้เชี่ยวชาญ 1 ท่าน) พิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหา ระหว่างแบบวัดฉบับภาษาอังกฤษที่แปลกลับจากภาษาไทยกับแบบสอบถามฉบับภาษาอังกฤษ ฉบับ

2.2 นำแบบสอบถามที่แปลเสร็จแล้วทดสอบค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้อง ภายในของแบบสอบถามของโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์แอลฟาด้วยสูตรครอนบาช (Cronbach's alpha coefficient) ค่า $r = 0.89$

2.3 หลังจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเสร็จแล้ว นำแบบสอบถามที่ได้ไป หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้วิธีการทดสอบซ้ำกับกลุ่มคนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แต่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่างระยะเวลาห่างกัน 4 สัปดาห์ เพื่อหาค่าความคงที่ของ แบบสอบถามค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .88

2.4 ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM) ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirm Factor Analysis: CFA) เพื่อให้แน่ใจว่าตัวแปรสังเกตได้ในแต่ละกลุ่มเป็นตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมในการวัดตัวแปรแฝงที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย (The Youth Sport Environment Questionnaire: YSEQ (Eys et al., 2009) เป็นแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬา สำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย ที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้สำหรับนักกีฬาเยาวชน โดยเฉพาะแบบสอบถาม นี้ ได้รับการยอมรับสามารถนำไปใช้ทดสอบการรับรู้ถึงบรรยากาศภายในทีมกีฬานักศึกษา ทางด้านจิตวิทยาการออกกำลังกายและกีฬา นำไปประยุกต์ใช้กับนักกีฬาเยาวชนได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึง ใช้แบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย เพื่อทดสอบการรับรู้ถึง บรรยากาศภายในทีมกีฬาของนักกีฬาเยาวชนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น 1 ฉบับ จำนวน 18 ข้อ แบ่งเป็น (ดูในภาคผนวก ข)

ความสามัคคีด้านการปฏิบัติงาน	จำนวน 8 ข้อ
ความสามัคคีด้านความสัมพันธ์ภายในทีม	จำนวน 8 ข้อ
คำถามด้านลบ	จำนวน 2 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา โดยผ่านความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ในการแปลแบบสอบถามโดยการตรวจสอบความชัดเจนของการใช้ภาษา และความครอบคลุมของเนื้อหาตามนิยามที่กำหนด
2. นำหนังสือจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อใช้ในการแสดงตัว และแบบสอบถามที่ได้รับการพัฒนาแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้
3. ในการศึกษาครั้งนี้ผ่านการประเมินจริยธรรมจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมในการวิจัยจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัย ซึ่งผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยชี้แจงแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนการเก็บข้อมูลกระทำในช่วงว่างของการฝึกซ้อม
5. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วคัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่มีความสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

- ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยมีแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้
1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน โดยมีทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศภายในทีมกีฬา และโครงสร้างของแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาเป็นกรอบแนวคิด
  2. ทดสอบคุณภาพของแบบทดสอบการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง
  3. การวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬา สำหรับเยาวชน โดยการประเมินความสอดคล้องภายในเนื้อหา (Internal consistency) ของเครื่องมือ Subscale โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ซึ่งค่ามีความสอดคล้องภายในเนื้อหาของเครื่องมือประมาณ .70 ถือได้ว่าเป็นที่ยอมรับสำหรับเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นใหม่ โดยค่าสอดคล้องภายในเนื้อหาระหว่าง Item กับ Item ควรมีค่า .30-.70 ระหว่าง Item กับ Subscale ควรมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .50 และระหว่าง Item กับ Total scale ควรมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .40 (Ferketich, 1990)
  4. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) การวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) ตัวแปรบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน โดย

ผู้วิจัยวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL student version) โดยใช้การวิเคราะห์ห้อยประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อยืนยันความตรงเชิงโครงสร้างของการวัดที่มีความเหมาะสมเชิงวัฒนธรรมและการนำไปใช้ เป็นการพิสูจน์หรือยืนยันทฤษฎีที่ผู้อื่นค้นพบซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรสังเกตได้

5. การทดสอบสมมติฐานความเหมาะสมของการแจกแจง (Goodness of fit) ด้วยวิธี Maximum likelihood และพิจารณาดัชนีความสอดคล้องที่แท้จริง (Absolute fit index) ที่อธิบายถึงความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ได้แก่ ค่าไคสแควร์ซึ่งการไม่มีนัยสำคัญทางสถิติของค่าไคสแควร์ชี้ให้เห็นถึงการเข้ากันได้ดีของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อย่างไรก็ตาม ในการใช้ค่าไคสแควร์เป็นสถิติในการประมาณความสอดคล้องหรือความสอดคล้องนั้น จะดูที่ค่าไคสแควร์ ถ้าหากมีค่ามากจนมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ โมเดลไม่สอดคล้อง (Bad fit) และถ้าหากมีค่าน้อยมากจนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่า รูปแบบสอดคล้อง (Good fit) นอกจากนี้ค่าองศาอิสระยังใช้ในการตัดสินใจว่าค่าไคสแควร์ว่ามีค่าน้อย ไคสแควร์จึงมีความอ่อนไหวต่อขนาดและอ่อนไหวมากเมื่อมีจำนวนตัวแปรที่สังเกตได้หลายตัว ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่และตัวแปรที่สังเกตได้จำนวนมากจะทำให้ค่าไคสแควร์สูงขึ้นจนมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งจะมีผลต่อการเข้ากันได้ดีของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้มีการใช้ดัชนีตัวอื่น ๆ ของโมเดล (Devey, Savla, & Luo, 2005) ได้แก่ ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เป็นดัชนีหนึ่งที่ใช้วัดความกลมกลืนของข้อมูลเชิงประจักษ์กับ โมเดลการวัดความหนึ่งที่ใช้วัดความกลมกลืนของข้อมูลเชิงประจักษ์กับ โมเดล การวัดความสอดคล้องที่มีค่าอยู่ระหว่าง (0) Poor fit ถึง (1) Perfect fit ซึ่ง Jöreskog and Sörbom (1989) เสนอว่าควรมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.90 และดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ RMSEA (Steiger, 1990) เป็นดัชนีที่ชี้วัด โมเดลที่ใช้ค่าส่วนเหลือของข้อมูลเพื่อประมาณความกลมกลืนของกลุ่มตัวอย่างกับประชากร ค่า RMSEA ต่ำกว่า 0.05 แสดงว่าเข้าได้ดี (Close fit) ถ้าอยู่ระหว่าง 0.05-0.08 ชี้ให้เห็นว่าพอใช้ได้ (Reasonable fit) และถ้าอยู่ระหว่าง 0.08 และ 0.10 แสดงว่าไม่ค่อยดี (Mediocre fit) และถ้ามากกว่า 0.10 แสดงว่าเข้าได้ไม่ดี (Poor fit) (Ullman, 2001; Browne & Cudeck, 1993; พูลพงษ์ สุขสว่าง, 2556)

การประมาณค่าดัชนีในกลุ่มดัชนีเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) (La Du & Tanaka, 1995) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) (Li, Duncan, Duncan, McAuley, Chaumeton, & Harmer, 2001; Hu & Bentler, 1999) และดัชนี (NNFI) บางครั้งเรียกว่าดัชนี (Tucker Lewis Index: TLI) ตามชื่อผู้คิดดัชนีเกี่ยวข้องกับการเข้าได้เชิงสัมพันธ์ที่ชี้ให้เห็นว่าโมเดลสามารถเข้าได้กับข้อมูลดีมากกว่าเพียงใดโดยใช้การเปรียบเทียบกับกับ โมเดลที่เป็นฐานการประมาณค่าของดัชนีเหล่านี้มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 อย่างไรก็ตามค่าที่ได้ควรมากกว่าหรือ

เท่ากับ 0.90 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าโมเดลมีความเหมาะสมดี หากค่าสูงกว่า 0.95 แสดงว่าโมเดลมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น (พูลพงษ์ สุขสว่าง, 2556)

แบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน (The Youth Sport Environment Questionnaire: YSEQ) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 18 ข้อ ซึ่งเป็นการถามเกี่ยวข้องกับ 2 องค์ประกอบ และ 2 คำถามคัมมี (ข้อคำถามที่ไม่นำมาคิดคะแนน) ดังนี้ องค์ประกอบด้านที่หนึ่ง คือ การปฏิบัติงาน (Task cohesion) มี 8 ข้อคำถาม คือ ข้อที่ 1, 3, 5, 8, 10, 14, 16 และ 18 องค์ประกอบด้านที่สอง คือ ด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social cohesion) คือ ข้อที่ 2, 4, 7, 9, 11, 13, 15, และ 17 และคำถามคัมมี (ข้อคำถามที่ไม่นำมาคิดคะแนน) 2 ข้อ คือ ข้อที่ 6, 12 นอกจากนี้มีระดับการวัด 1 (หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง) ถึง 9 (หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อคำถาม) และใช้กระบวนการการแปลแบบย้อนกลับ (Back translation) เพื่อแปลและพัฒนาแบบสอบถาม จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย ก่อนนำเครื่องมือที่ได้จากการพัฒนามาใช้เพื่อศึกษา บรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนในนักกีฬาประเภททีมของโรงเรียนกีฬา 11 แห่ง การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน หลังจากได้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมได้ตรวจสอบวิธีการในการดำเนินการวิจัย และอนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ไปใช้เพื่อศึกษาถึงบรรยากาศภายในทีมกีฬาในนักกีฬาเยาวชน โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย

ตอนที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศชาย และเพศหญิงในการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬา

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล

Max	หมายถึง	คะแนนสูงสุด
Min	หมายถึง	คะแนนต่ำสุด
M	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
SD	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Skewness	หมายถึง	ค่าความเบ้
Kurtosis	หมายถึง	ค่าความโด่ง
b	หมายถึง	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
r	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R ²	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
χ^2	หมายถึง	ค่าไค-สแควร์
df	หมายถึง	ค่าองศาแห่งความอิสระ
GFI	หมายถึง	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน
AGFI	หมายถึง	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว

RMR	หมายถึง	ค่าความเคลื่อนที่แสดงความแตกต่างระหว่าง ความแปรปรวนที่ถูกพยากรณ์และความแปรปรวนที่แท้จริง
SRMR	หมายถึง	ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปแบบ คะแนนมาตรฐาน
RMSEA	หมายถึง	ค่ารากกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ
TASK	หมายถึง	การปฏิบัติหน้าที่ภายในทีม
SOCIAL	หมายถึง	ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในทีม

ผลวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

จากการรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด 400 ชุด สามารถใช้ข้อมูลได้จริง 335 คน โดยมีเพศชายจำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 เพศหญิงจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 นักกีฬาเยาวชนกีฬาประเภททีมของโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการศึกษา จำนวน 11 แห่งทั่วประเทศ จำนวน 335 คน

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง	ร้อยละ
ชาย	160	47.8
หญิง	175	52.2
รวม	335	100

จากตารางที่ 1 พบว่าส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาเพศหญิง จำนวน 175 คน (ร้อยละ 52.2) และเพศชาย จำนวน 160 คน (ร้อยละ 47.8)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนกีฬา

จำนวนนักกีฬาจำแนกตามโรงเรียนกีฬา	จำนวน
โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี	30
โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์	30
โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง	30
โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	30
โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช	30
โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง	30
โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง	30
โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น	30
โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา	35
โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี	30
โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ	30
รวม	335

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาของโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา จำนวน 35 คน (ร้อยละ 10.0) โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี (ร้อยละ 9.0) โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ (ร้อยละ 9.0) โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง (ร้อยละ 9.0) โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี (ร้อยละ 9.0) โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช (ร้อยละ 9.0) โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง (ร้อยละ 9.0) โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง (ร้อยละ 9.0) โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น (ร้อยละ 9.0) โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี (ร้อยละ 9.0) โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ (ร้อยละ 9.0)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทกีฬา

ประเภทกีฬา	จำนวนนักกีฬา	ร้อยละ
บาสเกตบอล	15	4.5
ฮอกกี้	11	3.3
ฟุตบอล	90	26.8
แฮนด์บอล	75	22.4
ตะกร้อ	66	19.7
วอลเลย์บอล	52	15.5
ฟุตซอล	26	7.8
รวม	335	100

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักกีฬานักกีฬาฟุตบอลมีจำนวน 90 คน 7 ชนิดกีฬา (ร้อยละ 26.8) นักกีฬาแฮนด์บอลมีจำนวน 75 คน (ร้อยละ 22.4) นักกีฬาตะกร้อมีจำนวน 66 คน (ร้อยละ 19.7) นักกีฬาวอลเลย์บอลมีจำนวน 52 คน (ร้อยละ 15.5) นักกีฬาฟุตซอลมีจำนวน 26 คน (ร้อยละ 7.8) บาสเกตบอลมีจำนวน 15 คน (ร้อยละ 4.5) เป็นนักกีฬาฮอกกี้มีจำนวน 11 คน (ร้อยละ 3.3)

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัด (16 ข้อ) ได้แก่ คะแนนเต็ม คะแนนสูงสุด (Max) คะแนนต่ำสุด (Min) ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ค่าความเบ้ (Skewness) ค่าความโด่ง (Kurtosis) แสดงรายละเอียด ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน (n = 335)

องค์ประกอบ	Min	Max	$\bar{X}$	SD	Skewness	Kurtosis
ด้านการปฏิบัติงาน	3.13	9	7.46	1.09	-1.07	1.07
ด้านความสัมพันธ์ภายในทีม	3.38	9	6.80	1.26	-.48	-.47
แบบสอบถามทั้งฉบับ	3.50	9	7.13	1.08	-.71	.19

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม = .89

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน ทั้งฉบับ มีคะแนนเต็ม 9 คะแนน (คะแนนสูงสุดเท่ากับ 9 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3.50 คะแนน) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.08

เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบด้านบรรยากาศด้านการปฏิบัติงาน (Task) มีคะแนนเต็ม 9 คะแนน (คะแนนสูงสุดเท่ากับ 9 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3.13 คะแนน) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.09 องค์ประกอบด้านบรรยากาศด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social) 9 คะแนน (คะแนนสูงสุดเท่ากับ 9 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3.38 คะแนน) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.26

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน ($n = 335$) จำแนกตามรายชื่อ

ข้อคำถาม	ค่าความเชื่อมั่น
1. พวกเรามีการพูดคุยถึงเป้าหมายของทีมร่วมกัน	.885
2. ฉันชวนเพื่อนร่วมทำกิจกรรมกับฉัน	.883
3. พวกเราให้ความสนใจตรงกันภายในทีม	.881
4. ฉันมีเพื่อนสนิทอยู่ในทีมนี้	.884
5. ฉันชอบแนวทางการทำงานร่วมกันเป็นทีม	.884
7. พวกเราไปเที่ยวด้วยกันเมื่อมีโอกาส	.883
8. ทีมของเรามีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน	.881
9. ฉันติดต่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมทีมเป็นประจำทางโทรศัพท์ และข้อความหรืออินเทอร์เน็ต	.892
10. ทีมทำให้ฉันมีโอกาสในการพัฒนาความสามารถของตนเอง	.884
11. ฉันใช้เวลาอยู่กับเพื่อนร่วมทีมของฉัน	.881
13. ฉันติดต่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมทีมอย่างต่อเนื่องหลังจากสิ้นสุดฤดูกาลแข่งขัน	.885
14. ฉันมีความสุขเมื่อทีมของฉันได้รับชัยชนะ	.887
15. พวกเราอยู่ร่วมกันหลังจากการฝึกซ้อม	.881
16. วิธีการเล่นของฉันคล้ายกับเพื่อนร่วมทีม	.884

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่าความเชื่อมั่น
17. พวกเราติดต่อกับคนอื่น ๆ เป็นประจำ ทางโทรศัพท์ และข้อความ หรือ อินเทอร์เน็ต	.889
18. พวกเราชอบในการทำงานเป็นทีมอย่างต่อเนื่องหลังจากสิ้นสุดฤดูกาล แข่งขัน	.884
รวม	.89

**การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬา
สำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย**

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (แสดงในภาคผนวก) และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬา สำหรับเยาวชน ด้วยโปรแกรมลิสเรล Student version ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน จากกลุ่มตัวอย่าง 355 คน ตามภาพที่ 2

Chi-square = 95.10, df = 72, P-value = 0.61, RMSEA = 0.031

ภาพที่ 2 โมเดลผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของการพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศ
ภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน ฉบับภาษาไทย

ตารางที่ 6 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬา
สำหรับเยาวชน ด้วยสถิติทดสอบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

องค์ประกอบแบบสอบถาม	ข้อที่	ค่าสัมประสิทธิ์			
		χ^2	se	t	r ²
ด้านการปฏิบัติงาน (Task cohesion)	1	0.59	0.55	10.83	0.35
	3	0.71	0.05	13.22	0.49
	5	0.68	0.05	13.26	0.46
	8	0.69	0.05	13.53	0.48
	10	0.62	0.05	11.94	0.39
	14	0.53	0.05	9.70	0.28
	16	0.56	0.05	10.27	0.31
	18	0.65	0.05	12.38	0.43
ด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social cohesion)	2	0.63	0.05	11.89	0.39
	4	0.67	0.05	12.55	0.44
	7	0.63	0.05	12.07	0.39
	9	0.40	0.05	7.27	0.17
	11	0.70	0.05	13.64	0.48
	13	0.61	0.05	11.20	0.37
	15	0.67	0.05	12.18	0.45
	17	0.46	0.05	8.25	0.21

Chi-square = 95.10, df = 72 (p = 0.61), GFI = 0.96, AGFI = 0.93, SRMR = 0.03, NFI = 0.98, RMSEA = 0.979

เมื่อพิจารณา ตามตารางที่ 6 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถาม
บรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน ด้วยสถิติทดสอบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันกับ
ข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ค่า Chi-square = 95.10, df = 72 (p = 0.61), GFI = 0.96, AGFI = 0.93,
SRMR = 0.03, NFI = 0.98, RMSEA = 0.979 แสดงว่า เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับ
ข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยที่ องค์ประกอบด้านการปฏิบัติงาน (Task cohesion) วัดจากข้อคำถาม 8 ข้อ
ได้แก่

1. พวกเรามีการพูดถึงเป้าหมายของทีมร่วมกัน, 3. พวกเราให้ความสนใจตรงกันภายในทีม, 5. ฉันชอบแนวทางการทำงานร่วมกันเป็นทีม, 8. ทีมของเรามีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน, 10. ทีมทำให้ฉันมีโอกาสในการพัฒนาความสามารถของตนเอง, 14. ฉันมีความสุขเมื่อทีมของฉันได้รับชัยชนะ, 16. วิธีการเล่นของฉันคล้ายกับเพื่อนร่วมทีม และ 18. พวกเราชอบในการทำงานเป็นทีม

โดยมีค่า λ อยู่ในช่วง 0.52-0.70 และองค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social cohesion) วัดจากข้อคำถาม 8 ข้อ ได้แก่ 2. ฉันชวนเพื่อนร่วมทำกิจกรรมกับฉัน, 4. ฉันมีเพื่อนสนิทอยู่ในทีมนี้, 7. พวกเราไปเที่ยวด้วยกันเมื่อมีโอกาส, 9. ฉันติดต่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมทีมเป็นประจำทางโทรศัพท์ และข้อความ หรืออินเทอร์เน็ต, 11. ฉันใช้เวลาอยู่กับเพื่อนร่วมทีมของฉัน, 13. ฉันติดต่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมทีมอย่างต่อเนื่องหลังจากสิ้นสุดฤดูกาลแข่งขัน, 15. พวกเราอยู่ร่วมกันหลังจากการฝึกซ้อม และ 17. พวกเราติดต่อกับคนอื่น ๆ เป็นประจำ ทางโทรศัพท์ และข้อความ หรืออินเทอร์เน็ต

โดยมีค่า λ อยู่ในช่วง 0.40-0.70 และข้อคำถามในด้านลบจำนวน 2 ข้อ ที่ไม่ถูกนำมาคิดคะแนน ได้แก่ 6. ฉันไม่ได้รับความร่วมมือจากสมาชิกภายในทีม และ 12. ทีมของเราทำงานร่วมกันได้ไม่ดี

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬาระหว่างเพศชายและเพศหญิง

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง

องค์ประกอบ	เพศชาย (160)		เพศหญิง (175)	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านการปฏิบัติงาน (Task cohesion)	7.32	1.14	7.59	1.03
ด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social cohesion)	6.66	1.27	6.93	1.24

ตารางที่ 8 ค่าสถิติการเปรียบเทียบการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬาระหว่างเพศชายและเพศหญิง

สถิติทดสอบ	Value	F	Hypothesis df	Error df	p
Wilks' Lambda	.984	2.67	2.000	332.000	.071

จากตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬาระหว่างเพศชายและหญิงได้ค่าสถิติ Wilks' Lambda = .984, F = 2.67, p = .071 จึงสรุปได้ว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความแตกต่างในการรับรู้บรรยากาศภายในทีมระหว่างเพศชายและเพศหญิงในด้านการปฏิบัติงานและความสัมพันธ์ภายในทีม

Source	Dependent variable	Type III sum of squares	df	Mean square	F	Sig.
เพศ	Task	5.82	1	5.82	4.91	.027
	Social	6.43	1	6.43	4.06	.045
Error	Task	394.40	333	1.184	-	-
	Social	527.54	333	1.584	-	-
Total	Task	400.225	334	-	-	-
	Social	533.985	334	-	-	-

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬาระหว่างนักกีฬาเพศชายและนักกีฬาเพศหญิงในด้านการปฏิบัติงาน (Task cohesion) และความสัมพันธ์ภายในทีม (Social cohesion) ผลการศึกษาในภาพรวม แสดงว่าเพศชายและเพศหญิงในเรื่องของการรับรู้บรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬาไม่แตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบการรับรู้บรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬาจำแนกตามองค์ประกอบด้านการปฏิบัติงาน (Task cohesion) และด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social cohesion) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สรุป ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ถึงบรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนระหว่างนักกีฬาเพศชายและเพศหญิงมีการรับรู้ที่ดีเหมือนกันในการอยู่ร่วมกันภายในทีมแต่จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านของการการปฏิบัติงาน (Task cohesion) และความสัมพันธ์ภายในทีม (Social cohesion) นักกีฬาเพศหญิงมีการรับรู้บรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬาอยู่ในระดับสูงกว่าเพศชาย ทั้งทางด้านการปฏิบัติงานภายในทีม (Task cohesion) และ ด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social cohesion) ดังที่ Hadid et al. (2008) กล่าวว่า เพศหญิงจะมีความตั้งใจและมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ภายในกลุ่มได้ดีกว่าเพศชาย ดังนั้น เพศหญิงจึงมีการรับรู้บรรยากาศที่ดีภายในกลุ่มหรือภายในทีมอยู่ในระดับที่ดีกว่าเพศชาย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนเป็นฉบับภาษาไทย (The Youth Sport Environment Questionnaire: YSEQ) และเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬา ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักกีฬาเยาวชนกีฬาประเภททีมของโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา จำนวน 11 แห่ง ทั่วประเทศ จำนวน 335 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยแบ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬาประเภททีมชายและหญิงจำนวน 30 คน การศึกษานี้ใช้บรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน (The Youth Sport Environment Questionnaire: YSEQ) ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ ด้านการปฏิบัติงาน (Task cohesion) และด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social cohesion) จำนวน 16 ข้อ ซึ่งเป็นการถามเกี่ยวข้องกับบรรยากาศภายในทีมกีฬาในด้านการปฏิบัติงานภายในทีมและความสัมพันธ์ภายในทีม ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 (ค่าความเชื่อมั่นของด้านการปฏิบัติงาน .84 ด้านความสัมพันธ์ภายในทีม เท่ากับ .81 ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือและหลังจากได้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมได้ตรวจสอบวิธีการในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัย ซึ่งผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยชี้แจงแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนและต้องเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมของกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเข้าไปเก็บข้อมูลได้และนอกจากนั้น ยังต้องเป็นสถานที่สงบ และนำผลของข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ ผลการศึกษาพบว่า

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า การแปลแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน(The Youth Sport Environment Questionnaire: YSEQ) มีค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 95.10 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 72 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า GFI เท่ากับ 0.96 ค่า AGFI เท่ากับ 0.93 ค่า SRMR มีค่าเท่ากับ 0.03 และค่า NFI เท่ากับ 0.98 ถือว่ามีความกลมกลืนอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ส่วนค่า CFI เท่ากับ 0.996 และค่า RMSEA เท่ากับ 0.979 ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬาระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า การรับรู้ถึงบรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนระหว่างนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นักกีฬาเพศหญิงมีการรับรู้บรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬาอยู่ในระดับสูงกว่าเพศชาย ทั้งทางด้านการปฏิบัติงานภายในทีม (Task cohesion) และ ด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social cohesion)

อภิปรายผล

แบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนเป็นฉบับภาษาไทย ได้มีการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามอย่างละเอียด เพื่อพัฒนาให้เป็นแบบสอบถามมาตรฐานและสามารถทำได้จริง ซึ่งมีการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 คุณภาพและความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬา

กระบวนการพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนจากแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน ที่เป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการแปลกลับก่อนนำไปทดสอบเชิงเนื้อหาในบริบทของภาษาไทยกับนักกีฬาจำนวน 30 คน หลังจากนั้น ทำการแปลแบบสอบถามกลับเป็นภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ และพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามฉบับภาษาไทยกับแบบสอบถามฉบับภาษาอังกฤษ (ต้นฉบับ) โดยผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบสอบถามที่ได้ไปหาความเชื่อมั่นที่มีคุณภาพควรมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.80 เป็นต้นไป ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน มีค่าเท่ากับ 0.89 เช่นเดียวกับ วณิช ศรีตะปัญญะ (2557) ได้พัฒนาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา เป็นฉบับภาษาไทย มีกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียน โรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบัน การพลศึกษา ซึ่งค่าความเชื่อมั่นที่ 0.87 และนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) โดยวิธีไลค์ลิฮูดสูงสุด (Maximum likelihood method) ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะนำไปสู่การได้มา ความตรงเชิงโครงสร้างของการวัดที่มีความเหมาะสมกับวัฒนธรรมและการนำไปใช้การวิเคราะห์ พบว่า การทดสอบความสอดคล้องของโครงสร้างการวัดบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนในการวิเคราะห์ลำดับที่ 1 (First-order measurement model analysis) ของ โครงสร้าง ของแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย

ตามหลักการทั่วไปจะใช้การตรวจสอบความตรงของโมเดลองค์ประกอบที่เป็น สมมติฐานวิจัย หรือการประเมินผลความถูกต้องของโมเดลองค์ประกอบหรือการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลองค์ประกอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ทั้ง 2 องค์ประกอบ คือ ด้านการ

ปฏิบัติงาน (Task cohesion) และด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social cohesion) มีความสอดคล้องระหว่างโมเดลองค์ประกอบดังนั้นจึงเหมาะสมที่จะนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ดังที่ Carron et al. (2007) กล่าวว่า ความสามัคคีเป็นตัวแปรสำคัญสำหรับกลุ่มหรือทีม มีนักวิจัยหลายคนได้มีข้อเสนอแนะในเรื่องนี้ว่าปัจจุบันแบบวัดที่ใช้สำหรับกีฬาเยาวชนมีความจำเป็นจึงได้มีวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ คือ การเริ่มต้นพัฒนาเครื่องมือด้านจิตวิทยาในการใช้ เป็นเครื่องมือในการวัดการรับรู้ความสามัคคีของสมาชิกในกีฬาประเภททีม ที่มีอายุระหว่าง 13-17 ปี การรับรู้เรื่องบรรยากาศในทีมกีฬาของนักกีฬาเยาวชนนั้นมีความสำคัญในการยังคงทำให้นักกีฬาเยาวชนยังคงเล่นกีฬาอยู่ในทีม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บรรยากาศในทีมกีฬาเป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับกีฬาประเภททีมการทราบถึงสาเหตุของความสามัคคีในทีมกีฬาสามารถพัฒนาความสามารถของนักกีฬา

โครงสร้างแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย มี 2 องค์ประกอบ (χ^2) เท่ากับ 95.10 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 72 มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ค่า GFI เท่ากับ 0.96 ค่า AGFI เท่ากับ 0.93 ค่า SRMR มีค่าเท่ากับ 0.03 และค่า NFI เท่ากับ 0.98 ถือว่ามีความกลมกลืนอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ส่วนค่า CFI เท่ากับ 0.996 และค่า RMSEA เท่ากับ 0.979 องค์ประกอบทั้ง 2 เมื่อพิจารณาองค์ประกอบ คือ ด้านการปฏิบัติงาน (Task cohesion) มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดที่ 1.00 รองลงมา คือ องค์ประกอบ ด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social cohesion) ซึ่งมีน้ำหนักองค์ประกอบ 0.851 เพราะหากพิจารณาตามความสอดคล้องกับงานวิจัยของจากการวิจัยโดยวัดจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบ แต่อย่างไรก็ตาม ทั้ง 2 องค์ประกอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าใกล้เคียงกัน ดังนั้น จึงมีความกลมกลืนและความสอดคล้องอยู่ในระดับที่มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ได้กับนักกีฬาไทยเป็นอย่างดี มีความกลมกลืนและความสอดคล้องอยู่ในระดับที่ยอมรับได้จากการวิเคราะห์ พบว่าการทดสอบในการวิจัยนี้มีความสอดคล้องกันกับต้นฉบับ จึงถือได้ว่าแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้กับนักกีฬาไทยได้เป็นอย่างดี

องค์ประกอบด้านการปฏิบัติงาน (Task cohesion) มีน้ำหนักองค์ประกอบ 1.00 องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social cohesion) มีน้ำหนักองค์ประกอบ 0.851 ที่สะท้อนให้เห็นถึงการรับรู้ถึงบรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬา ที่มีอิทธิพลสูงสุดแล้วนำไปสู่การพัฒนา นักกีฬภายในทีมกีฬาทั้งด้านการปฏิบัติงานและความสัมพันธ์ภายในทีม ผลการศึกษามีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบสอบถาม

ดังนั้น การพัฒนาและหาคุณภาพจากแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย ที่เป็นไปตามแนวคิดของ Eys et al. (2009) มาปรับปรุงเป็นฉบับภาษาไทย ซึ่งแบบสอบถามที่ได้ถือว่ามีคุณภาพ มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวัด

บรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนได้เป็นอย่างดี จากการดำเนินการวิจัยและผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นแบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผ่านกระบวนการแปลเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ในด้านของภาษาและจิตวิทยาการกีฬา ซึ่งดำเนินตามขั้นตอนการพัฒนาแบบสอบถามทางจิตวิทยาการกีฬา โครงสร้างแบบสอบถามเพราะแบบสอบถามดังกล่าวถูกสร้างขึ้นในต่างประเทศซึ่งอาจมีความแตกต่างของวัฒนธรรมและส่งผลโดยตรงกับโครงสร้างของแบบสอบถามที่นำไปใช้ ดังนั้น จึงนำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและเชิงยืนยันมาใช้เพื่อยืนยันโครงสร้างที่มีความเหมาะสมกับวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ (ฉัตรกมล สิงห์น้อย, 2556 ข)

นอกจากนั้น การวิเคราะห์องค์ประกอบการวิเคราะห์ตัวประกอบซึ่งเทคนิควิธีทางสถิติที่จะจับกลุ่มหรือรวมกลุ่มหรือรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันไว้ในกลุ่มเดียวกันซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบตัวแปรภายในองค์ประกอบเดียวกันจะมีความสัมพันธ์กันสูง ส่วนตัวแปรที่ต่างองค์ประกอบจะสัมพันธ์กันน้อยหรือ ไม่มีความสัมพันธ์เทคนิคนี้สามารถใช้ได้ทั้งการพัฒนาทฤษฎีใหม่หรือการทดสอบหรือยืนยันทฤษฎีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจะใช้กรณีที่ผู้ศึกษาทราบโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปร หรือคาดว่าโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรควรจะเป็นรูปแบบใดหรือคาดว่าตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กันมาก และควรอยู่ในองค์ประกอบเดียวกันหรือคาดว่าไม่มีตัวแปรใดที่ไม่มีมีความสัมพันธ์กัน ควรจะอยู่องค์ประกอบที่ต่างกัน

ฉัตรกมล สิงห์น้อย (2556 ข) กล่าวว่า การศึกษาข้ามวัฒนธรรมอย่างเป็นทางการเริ่มต้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 โดยมุ่งเน้นไปที่การรับรู้ ภาษาและความรู้ความเข้าใจในยุคสมัยใหม่เริ่มหลังจากการสิ้นสุดของสงครามโลกครั้งที่สองมีการผสมผสานลักษณะที่มีความแตกต่างกันของความคิดที่มาจากพื้นฐานทางวัฒนธรรม พฤติกรรมมนุษย์ที่แตกต่างกันอันที่ประยุกต์และนำไปใช้ในอีกวัฒนธรรมหนึ่ง การศึกษาของ Berry, Poortinga and Pandey (1997) กล่าวถึงการศึกษข้ามวัฒนธรรมว่าเป็นการศึกษาถึงความคล้ายคลึงและความแตกต่างกันของจิตใจและพฤติกรรมของมนุษย์ที่อยู่ในวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายและแตกต่างกัน ซึ่งวัฒนธรรมอาจเริ่มมาจากบุคคลกลุ่มหนึ่งทำเป็นต้นแบบแล้วแพร่กระจายไปยังคนส่วนใหญ่ จนปฏิบัติสืบต่อกันมา วัฒนธรรมอาจเปลี่ยนแปลงไปตามหลักความเชื่อและกาลเวลาเมื่อมีการค้นพบสิ่งใหม่ที่ใช้แก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของสังคมได้ดีกว่า ระบบการศึกษา ความเชื่อ และวัฒนธรรมมีส่วนที่ทำให้พื้นฐานทฤษฎีทางจิตวิทยาการกีฬายังมีความแตกต่างกันและไม่สามารถประกาศใช้ร่วมกันทั้งหมดได้ ทำให้การใช้หลักจิตวิทยาการกีฬามาประยุกต์ใช้จากวัฒนธรรมหนึ่งไปยังวัฒนธรรมหนึ่งจะเกิดช่องว่างทางทฤษฎีเสมอ ดังนั้น การรักษาหรือธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมเดิมจึงต้องมีการปรับปรุง

เปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาวัฒนธรรมให้เหมาะสมมีประสิทธิภาพตามยุคสมัยและวัฒนธรรม จากการศึกษา กล่าวถึง การเปรียบเทียบคะแนนของความแตกต่างทางวัฒนธรรม ส่วนใหญ่มักจะเกิดการเอนเอียงของการให้คะแนนหากโครงสร้างที่ไม่ถูกต้องตามสิ่งที่ต้องการวัด หรือคำถามคลุมเครือ การศึกษามนุษยธรรมที่แตกต่างกันจำเป็นต้องทดสอบความหมายของข้อความบนวัฒนธรรมนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น การศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการกีฬาควรให้ความสำคัญกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องในด้านวัฒนธรรม ระดับการแข่งขัน และเชื้อชาติ การตัดแปลงและหาคุณภาพจากแบบวัดเป็นฉบับภาษาไทย ควรต้องมีการวัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผ่านกระบวนการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ในด้านของภาษาและจิตวิทยาการกีฬา นอกจากนี้ ผู้วิจัยต้องศึกษา ต้องดูแลและให้ความสำคัญกับทฤษฎีที่นำมาใช้เป็นอย่างดี เพราะสิ่งที่นำมาใช้นั้นเป็นของบุคคลอื่นซึ่งเท่ากับว่าเป็นการเคารพในสิทธิของผู้สร้าง พร้อมกันนั้นเป็นการขยายองค์ความรู้ในเรื่องที่ต้องการอีกด้วย

องค์ความรู้และทฤษฎีทางด้านจิตวิทยาการกีฬาส่งส่วนใหญ่มาจากประเทศทางตะวันตก โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกา และยุโรป ซึ่งการสร้างแบบสอบถามนั้นจะอ้างอิงวิถีวัฒนธรรม ความเชื่อ และภาษาจากตะวันตก จึงต้องระวังการนำแบบสอบถาม/แบบทดสอบ/แบบวัดทางจิตวิทยาการกีฬามาใช้ หากไม่พิจารณาให้ถี่ถ้วนก็เท่ากับว่าขยายช่องว่างทางทฤษฎีให้มากขึ้น และองค์ความรู้ทางจิตวิทยาการกีฬาที่ไม่สามารถหาคเป็นหลักการเดียวกันได้ ซึ่งในปัจจุบันหลักการหรือทฤษฎีทางจิตวิทยาการกีฬามีความใกล้เคียงกัน แต่เมื่อนำไปใช้ในประเทศใดต้องมีการประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดความเหมาะสม

ดังนั้น สรุปได้ว่า การพัฒนาแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนฉบับภาษาไทย มีการศึกษาตามกระบวนการที่น่าเชื่อถือและมีความรัดกุมในการศึกษาจึงทำให้แบบสอบถามดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้วัดบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนได้เป็นอย่างดี

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬาระหว่างเพศชายและเพศหญิง

ผลการเปรียบเทียบการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬาระหว่างเพศชายและเพศหญิง เป็นไปตามสมมติฐาน คือ การเปรียบเทียบการรับรู้บรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนระหว่างนักกีฬาเพศชายและเพศหญิงภาพรวมในเรื่องของการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬาไม่มีความแตกต่างกัน แต่ถ้าเปรียบเทียบระหว่างองค์ประกอบทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านการปฏิบัติงานภายในทีม (Task cohesion) และด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social cohesion) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งถือนักกีฬาเพศหญิงมีการรับรู้บรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬาอยู่ในระดับสูงกว่าเพศชาย ทั้งทางด้านการปฏิบัติงานภายในทีม (Task cohesion) และด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social

cohesion) เนื่องจากนักกีฬาเยาวชนเพศหญิงโรงเรียนกีฬา มีแรงจูงใจและเป้าหมายที่ชัดเจนกว่าเพศชาย และเป็นสิ่งที่ทำให้ตัวบุคคลเกิดการพัฒนาตนเองและทำให้นักกีฬามีแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ เช่น การได้รับโอกาสเข้าไปเป็นทีมชาติสูงกว่าเพศชาย เป็นต้น ยกตัวอย่างเช่น ภาวิณี นักกีฬาแฮนด์บอลทีมชาติไทย บทสัมภาษณ์ กล่าวว่า โรงเรียนกีฬาคือโรงเรียนประจำที่เราต้องกินนอนอยู่ที่นั่นตลอด อาทิตย์หนึ่งจะมีโอกาสได้ออกไปข้างนอกโรงเรียนประมาณหนึ่งวัน ดันเช้าก็จะลุกขึ้น ไปซ้อม ซ้อมเสร็จก็ต้องรีบอาบน้ำไปเรียนต่อ เลิกเรียนก็ต้องกลับไปซ้อมต่ออีกครั้ง การตัดสินใจที่จะเรียนอยู่โรงเรียนกีฬาประจำจังหวัดศรีสะเกษถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ตนเองมีโอกาสพัฒนาฝีมือของตนเองในการเล่นจึงทำให้ฟอร์มการเล่นของเธอโดดเด่นขึ้นทำให้สมาคมแฮนด์บอลแห่งประเทศไทยเรียกตัวเข้าติดทีมชาติเพื่อทำศึกแฮนด์บอลหญิงชิงแชมป์เอเชีย ที่ประเทศอุซเบกิสถาน ซึ่งถือเป็นการติดทีมชาติครั้งแรกของตนเอง” ด้วยเหตุผลนี้จึงก่อให้เกิดความมุ่งมั่นและทุ่มเทในการปฏิบัติงานภายในทีม การมีเป้าหมายที่ชัดเจนก่อให้เกิดความมุ่งมั่นภายในตัวนักกีฬาถือว่า การตั้งเป้าหมายเป็นการเรียนรู้ที่เข้าใจตนเองและแข่งกับตัวเองเพื่อพัฒนาต่อยอดความสามารถที่ตนเองมีอยู่ในแข่งแรงยิ่งขึ้นและก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และสิ่งที่ตามมาคือ ความสัมพันธ์ที่ดีภายในทีม ถือว่านักกีฬาเพศหญิงมีการรับรู้บรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬาส่งผลต่อความมั่นใจในการพัฒนาความสามารถของตนเองสามารถและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกันภายในทีม ดังที่ JoAnne (2014) กล่าวว่า การตั้งเป้าหมายเป็นสิ่งที่ทำให้กลุ่มหรือทีมเกิดการพัฒนา การที่ทีมมุ่งมั่นถึงเป้าหมายและมีเป้าหมายที่ชัดเจนยังส่งผลต่อความสัมพันธ์ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานร่วมกันและการวางเป้าหมายเพื่อที่จะประสบผลสำเร็จ ส่งผลให้นักกีฬาเพศหญิงมีการรับรู้บรรยากาศที่ดีภายในทีมที่สูงกว่าเพศชาย Hadid et al. (2008) กล่าวว่า เพศหญิงจะมีความตั้งใจและมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ภายในกลุ่มได้ดีกว่าเพศชาย ซึ่งบนวัฒนธรรมไทย โรงเรียนกีฬา นักกีฬาเพศหญิง สามารถติดทีมชาติได้มากกว่าเพศชายจึงทำให้เพศหญิงมีแรงจูงใจที่มากกว่า

ดังนั้น เพศหญิงจึงมีการรับรู้บรรยากาศที่ดีภายในกลุ่มหรือภายในทีมอยู่ในระดับที่ดีกว่าเพศชาย และยังขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านวัฒนธรรมภายในทีมจะช่วยให้ทีมประสบผลสำเร็จในเป้าหมายในการแข่งขัน การที่บุคคลภายในทีมจะประสบผลสำเร็จหรือมีความมุ่งมั่นขึ้นอยู่กับการประสบผลสำเร็จของทีม นั่น กีฬาประเภททีมขึ้นอยู่กับตัวบุคคลและวัฒนธรรมที่ดีภายในทีมส่งผลต่อประสิทธิภาพของทีมกีฬาด้วยเช่นกัน ดังที่ Erikson (1950) กล่าวว่า การพัฒนาการทางด้านร่างกาย (Physical) ทางสังคม (Social) ทางวัฒนธรรม (Cultural) และทางความคิด (Ideational) มีอิทธิพลกับพัฒนาการของชีวิตมนุษย์ สามารถทำให้บุคคลสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้ในสังคมต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ Jim (2013) กล่าวว่า การแข่งขันกีฬาจะแสดงถึงความเชื่อและคุณค่าของวัฒนธรรม

ที่ดีภายในทีม เช่น ทีมจะแข่งขันด้วยความสนุกสนานหรือการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น ผลแพ้ ชนะ ส่งผลถึงการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของสมาชิกภายในทีมหรือการประสบผลสำเร็จของทีม ถือว่าวัฒนธรรมภายในทีมส่งผลถึงเป้าหมายร่วมกันภายในทีม

ดังนั้น ถือว่าวัฒนธรรมภายในทีมสามารถสร้างบรรทัดฐานของพฤติกรรมภายในทีมและสามารถถ่ายทอดให้กับสมาชิกภายในทีม ซึ่งบรรทัดฐานเหล่านี้สามารถทำให้สมาชิกภายในทีม มีวิธีการทำงานที่ดี การสื่อสาร ความร่วมมือ และที่สำคัญวัฒนธรรมภายในทีมสามารถสร้างบรรยากาศที่ดีภายในทีมได้ บรรยากาศที่ผ่อนคลาย การรู้สึกสบายใจในการแข่งขัน และยังคงส่งผลไปถึงการปฏิบัติงานที่ดีภายในทีม ถือว่าวัฒนธรรมภายในทีมเป็นส่วนสำคัญภายในทีมที่ส่งผลต่อวิธีการทำงานร่วมกันภายในทีมและสามารถทำให้สมาชิกภายในทีมมีความพร้อมที่จะขับเคลื่อนตนเองเพื่อให้ทีมเกิดการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

ตัวแบบที่ดีภายในทีมกีฬา มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมด้านบวกของสมาชิกภายในทีมที่จะส่งเสริมให้เกิดความประสบผลสำเร็จสูง ดังที่ Bruhn (2009) กล่าวว่า การที่มีบุคคลที่ประสบผลสำเร็จภายในทีมสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับสมาชิกภายในทีมเพราะทำให้ตัวบุคคลรู้สึกว่าคุณเองได้มีส่วนร่วมและได้มีโอกาสที่จะพัฒนาตนเอง จากปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้น คือ การมีเป้าหมายที่ชัดเจน (Goal) วัฒนธรรมที่ดีภายในทีม (Culture) การมีตัวแบบภายในทีม (Role model) มีอิทธิพลต่อการแสดงความสามารถของบุคคล ความมุ่งมั่น ก่อให้เกิดแรงจูงใจในด้านการเข้าร่วมกิจกรรมภายในทีมและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เกิดจากการมีเป้าหมายที่ชัดเจน คือ การได้โอกาสรับเลือกให้ติดทีมชาติ และการอยู่ร่วมกันภายในทีมซึ่งถือว่าเป็นวัฒนธรรมที่ดีภายในทีม หรือแม้กระทั่งการมีผู้ประสบผลสำเร็จอยู่ในทีม เช่น รุ่นพี่หรือเพื่อนร่วมทีม ได้มีโอกาสติดทีมชาติก็สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ สมาชิกภายในทีมด้วยเช่นกัน จึงส่งผลให้เกิดการปฏิบัติงานภายในทีม (Task cohesion) และด้านความสัมพันธ์ภายในทีม (Social cohesion) ที่สูงในนักกีฬา เพศหญิงระดับเยาวชนในโรงเรียนกีฬามากกว่าเพศชาย

ดังนั้น การรับรู้บรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนเป็นแนวโน้มใหม่ ทั้งทางด้านงานวิจัย ค้นคว้า การฝึกปฏิบัติ การเตรียมพร้อมนักกีฬาในระดับเยาวชนในกีฬาประเภททีม อย่างเป็นระบบเพื่อที่จะให้นักกีฬาได้แสดงออกซึ่งความสามารถสูงสุด (Optimization performance) การที่ได้รู้ถึงบรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนก่อให้เกิดประโยชน์กับนักกีฬาภายในทีมที่ส่งผลต่อระดับการแสดงความสามารถในการเล่นกีฬาของตนเอง ตั้งแต่ระดับเยาวชน เพื่อให้มีการปรับตัวให้เข้ากับบรรยากาศภายในทีมกีฬาหรือสังคมได้ในการเป็นนักกีฬาระดับอื่นต่อไปได้ และส่งผลให้เกิดการพัฒนาความสามารถส่วนบุคคลจะทำให้ความสามารถทางการกีฬาก้าวหน้าได้เร็วยิ่งขึ้นภายในทีมกีฬา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาคุณภาพแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชนเป็นฉบับภาษาไทยทำให้ได้แบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้วัดบรรยากาศภายในทีมกีฬาได้แบบสอบถามที่จะนำไปใช้วัดและได้ทราบระดับของบรรยากาศทำให้ควรนำไปใช้พัฒนาบรรยากาศภายในทีมและยกระดับบรรยากาศภายในทีมสำหรับเยาวชนต่อไป สามารถนำไปพัฒนาความสามารถของนักกีฬาประเภททีมระดับเยาวชนได้ เช่น ด้านการปฏิบัติงาน (Task cohesion) และด้านความสัมพันธ์ภายในทีมกีฬา (Social cohesion)

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาเปรียบเทียบต่อไปควรมีการนำแบบสอบถามไปศึกษาระหว่างกลุ่มนักกีฬาเป็นเลิศ และนักกีฬาทั่วไป และกลุ่มประสบการณ์ที่แตกต่างกัน
2. ศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดการรับรู้ความสามัคคีของเพศชายและเพศหญิง

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชบัญญัติ. (2551). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ฉัตรกมล สิงห์น้อย. (2556 ก). *เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาการกีฬา (Sport psychology)*.
ชลบุรี: คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฉัตรกมล สิงห์น้อย. (2556 ข). การพัฒนาแบบสอบถามทางจิตวิทยาการกีฬา (Sport psychology questionnaire development). *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา*, 13(2), 127-144.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *การวิเคราะห์ห่อถัก*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พูลพงษ์ สุขสว่าง. (2556). *โมเดลสมการ โครงสร้าง*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วนิชา ศรีตะปัญญะ. (2557, กันยายน-ธันวาคม). การพัฒนาแบบสอบถามสัมพันธภาพของผู้ฝึกสอน-นักกีฬาเป็นฉบับภาษาไทย The Development of Coach-Athlete Relationship Questionnaire: CART-Q. *วารสารวิชาการสถาบันการพลศึกษา*, 6(3), 45-57.
- สถาบันการพลศึกษา. (2557). *ข้อมูลสถิติของสถาบันการพลศึกษา*. เข้าถึงได้จาก http://113.53.231.197/web/web3/index.php?option=com_docman&task=cat_view&gid=144&Itemid=180&lang=th
- สืบสาย บุญวิโรบล. (2541). *จิตวิทยาการกีฬา (Sport psychology)*. ชลบุรี: วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี.
- Berry, J. W., Poortinga, Y. H., & Pandey, J. (1997). *Handbook of cross-cultural psychology: Vol. 1. theory and method* (2nd ed.). Boston, MA: Allyn.
- Bosselut, G., McLaren, C. D., Eys, M. A., & Heuzê, J. P. (2012). Reciprocity of the relationship between role ambiguity and group cohesion in youth interdependent sport teams. *Psychology of Sport and Exercise*, 13(1), 341-348.
- Brislin, R. W. (1976). *Translation: Application and research*. New York: Gardner.
- Brockhoff, E. (1973). *Kooperation in öffentlichen personennahverkehr: Tarifgemeinschaft, verkehrsgemeinschaft, verkehrsverbund*. Düsseldorf: Alba Buchverlag.

- Browne, M. W., & Cudeck, R. (1993). Alternative ways of assessing model fit. In K. A. Bollen & J. S. Long (Eds.), *Testing structural equation models* (pp. 136-162). Newbury Park, CA: Sage.
- Bruhn, J. G. (2009). *The group effect: Social cohesion and health outcomes*. Dordrecht: Springer.
- Bruner, M. W., & Spink, K. S. (2007). The effects of team building on the adherence patterns of youth exercise participants. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 29, S149.
- Calvo, T. G. (2010). Interactive effects of team cohesion on perceived on perceived efficacy in semi-professional sport. *International Journal of Sport Studies*, 2(2), 123-129.
- Carron, A. V. (1982). A psychometric evaluation of the group environment questionnaire in a sample of elite and regional level Greek volleyball players. *European Physical Education Review*, 10, 261-278.
- Carron, A. V., Brawley, L. R., & Widmeyer, W. N. (1998). The measurement of cohesiveness in sport groups. In J. L. Duda (Ed.), *Advances in sport and exercise psychology measurement* (pp. 213-226). Morgantown, WV: Fitness Information Technology.
- Carron, A. V., Brawley, L. R., & Widmeyer, W. N. (2002). *The group environment questionnaire test manual*. Morgantown, WV: Fitness Information Technology.
- Carron, A. V., Bray, S. R., & Eys, M. A. (2002). Team cohesion and team success in sport. *Journal of Sports Sciences*, 20, 119-126.
- Carron, A. V., Eys, M. A., & Burke, S. M. (2007). Team cohesion. In S. Jowett & D. Lavallee (Eds.), *Social psychology in sport* (pp. 91-102). Champaign, IL: Human Kinetics.
- Carron, A. V., Hausenblas, H., & Eys, M. A. (2005). *Group dynamics in sport* (3rd ed.). Champaign, IL: Human Kinetics.
- Carron, A. V., Widmeyer, W. N., & Brawley, L. R. (1985 a). Cohesion and performance in sport: A meta analysis. *Journal of Sport & Exercise psychology*, 24(1), 168-187.
- Carron, A. V., Widmeyer, W. N., & Brawley, L. R. (1985 b). The development of an instrument to assess cohesion in sports teams: The group environment questionnaire. *Journal of Sport Psychology*, 7, 244-266.

- Carron, A. V., Widmeyer, W. N., & Brawley, L. R. (1985 c). Group environment questionnaire: Small group research: An international journal of theory, investigation, and application, results 1-10 of 303. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 10, 244-266.
- Cameron, C., Craig, C. L., & Paolin, S. (2005). *Local opportunities for physical activity and sport: Trends from 1999-2004*. Ottawa, ON: Canadian Fitness and Lifestyle Research Institute.
- Carron, A. V., Colman, M. M., Wheeler, J., & Stevens, D. (2002). Cohesion and performance in sport a meta analysis. *Journal Sport Exercise Psychology*, 24, 168-88.
- Cashmore, E. (2002). *Sport psychology: Building group cohesion, performance, and trust in athletic team*. New York: Routledge.
- Cumming, S. P., Smith, R. E., Smoll, F. L., Standage, M., & Grossbard, J. R. (2008). Development and validation of the achievement goal scale for youth sports. *Psychology of Sport and Exercise*, 9(5), 686-703.
- Cox, R. H. (2007). *Sport psychology: Concepts and applications* (6th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Davey, A., Savla, J., & Luo, Z. (2005). Issues in evaluating model fit with missing data. *Structural Equation Modeling*, 12(4), 578-597.
- Dion, K. L. (2000, March). Group cohesion: From “field of forces” to multidimensional construct: Erratum. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 5(1), 2.
- Erikson, E. H. (1950). *Childhood and society*. New York: Norton.
- Estabrooks, P. A., & Carron, A. V. (2000, September). The physical activity group environment questionnaire: An instrument for the assessment of cohesion in exercise classes. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 4(3), 230-243.
- Eys, M. A., Carron, A. V., Bray, S. R., & Brawley, L. R. (2007). Item wording and internal consistency of a measure of cohesion: The group environment questionnaire. *Group Dynamics: Theory, Research and Practice*, 4, 230-243.
- Eys, M. A., Lougheed, T., Bray, S. R., & Carron, A. V. (2009). Development of a cohesion questionnaire for youth: The youth sport environment questionnaire. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 31, 390-408.

- Ferretich, S. (1990). Focus on psychometrics: Internal consistency estimates of reliability. *Research in Nursing & Health, 13*, 437-440.
- Francisco, M. L., Pedro, A., Sanchez, M., David, S. O., Diana, A., & Tomas, G. C. (2010, Dec.). Analysis of cohesion and collective efficacy profiles for the performance of soccer players. *Journal Human Kinetic, 18*(39), 221-229.
- Granito, V. J., & Rainey, D. W. (1988). Differences in cohesion between high school and college football teams and starters and nonstarters. *Perceptual and Motor Skills, 66*, 471-477.
- Gruber, J. J., & Gray, G. R. (1982 a). Responses to forces influencing cohesion as a function of player status and level of male varsity basketball competition. *Research Quarterly for Exercise and Sport, 53*, 27-36.
- Gruber, J. J., & Gray, G. R. (1982 b). Team Cohesion Questionnaire (TCQ). *Journal of Applied Sport Psychology, 12*(1), 219-235.
- Hadid, A., Evans, R. K., Yanovich, R., Luria, O., & Moran, D. S. (2008, September). Motivation, cohesion, satisfaction, and their relation to stress fracture among female military recruits. *European Journal of Applied Physiology, 104*(2), 329-335.
- Hardy, L., Eys, M. A., & Carron, A. V. (2005). Perceived motivational climate and team cohesion in adolescent athletes. *Journal of Sports Sciences, 21*(5), 391-401.
- Horn, T. (2008). *Advances in sport psychology* (3rd ed.). Champaign, IL: Human Kinetics.
- Hu, L. T., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling, 6*(1), 1-55.
- Jarvis, M. (2006). Sport psychology. In *A student's handbook*. London: Routledge of Kelly.
- Jim, T. (2013). *Build a positive and high-performing sports team culture*. San Francisco: Adjunct Faculty, University of San Francisco.
- JoAnne, B. B. (2014). The structure of a team: The influence of goal setting type on intrinsic motivation, group cohesion and goal achievement orientation of division III female athletes. *The Sport Journal, 109-119*. Retrieved from <http://thesportjournal.org/article/the-structure-of-a-team-the-influence-of-goal-setting-type-on-intrinsic-motivation-group-cohesion-and-goal-achievement-orientation-of-division-iii-female-athletes/>

- Joreskog, K. G., & Sorbom, D. (1989). *LISREL 7: User's reference guide*. Mooresville: Scientific Software.
- Kincaid, J. P., Fishburne, R. P., Rogers, R. L., & Chissom, B. S. (1975). *Derivation of new readability formulas (automated readability index, fog count and flesh reading ease formula) for navy enlisted personnel*. Millington, TN: Naval Air Station Memphis.
- La Du, T. J., & Tanaka, J. K. (1995). Incremental fit index changes for nested structural equation models. *Multivariate Behavioral Research*, 30, 289-316.
- Li, F., Duncan, T. E., Duncan, S. C., McAuley, E., Chaumeton, N. R., & Harmer, P. (2001). Enhancing the psychological well-being of elderly individuals through Tai Chi exercise: A latent growth curve analysis. *Structural Equation Modeling: A Multidisciplinary Journal*, 8, 53-83.
- Lin, N. (2005). Social capital. In J. Beckert & M. Zagiroski (Eds.), *Encyclopedia of economic sociology* (p. 113). London: Rutledge.
- Mageau, G. A., & Vallerand, R. J. (2003). The coach-athlete relationship: A motivational model. *Journal of Sports Sciences*, 21(1), 883-904.
- Magyar, T. M., Feltz, D. L., & Simpson, I. P. (2004). Individual and crew level determinants of collective efficacy in rowing. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 26, 136-153.
- Marcos, F. M., Miguel, P. A. S., Oliva, D. S., & Calvo, T. G. (2010). Interactive effects of team cohesion on perceived on perceived efficacy in semi-professional sport. *International Journal of sports science & medicine*, 9(2), 320-325.
- Martens, R., & Peterson, J. A. (1971). Sport cohesiveness questionnaire. *International Review of Sport Sociology*, 6(1), 49-61.
- Myers, N. D., Feltz, D. L., & Short, S. E. (2004). Collective efficacy and team performance: A longitudinal study of collegiate football teams. *Group Dynamics: The or, Research, and Practice*, 8(2), 126-138.
- Partington, J. T., & Shangi, G. M. (1992, Jan-Mar). Developing and understanding of team psychology. *International Journal of Sport Psychology*, 23(1), 247-263.
- Poor, A. R., Ghofrani, M., & Marefati, A. (2012). Relationship between coaches power supplies with team cohesion among South Khorasan team sports. *European Journal of Experimental Biology*, 2(3), 730-735.

- Rahman, P. G. (2008). Relationship between coaches power supplies with team cohesion in sport team. *European Journal of Experimental Biology*, 2(3), 730-735.
- Ramzaninezhad, R., & Keshtan, M. H. (2009). The present study examined relationship between coach's leadership styles and team cohesion in Iran football clubs professional league. *Brazilian Journal of Biomotricity*, 3(2), 111-120.
- Rubin, K. H., Bukowski, W., & Parker, J. (2006). Peer interactions, relationships, and groups. In N. Eisenberg (Ed.), *Handbook of child psychology* (6th ed., pp. 571-645). New York: Wiley.
- Sanchez, J. C., & Yurrebaso, A. (2009). Group cohesion: Relationships with work team culture. *Psicothema*, 21(1), 97-104.
- Saris, W. E., & Stronkhorst, L. H. (1984). *Causal modeling in non experimental research: An introduction to the LISREL approach*. Amsterdam: Sociometric Research Foundations.
- Schutz, R. W., Eom, H. J., Smoll, F. L., & Smith, R. E. (1994). Examination of the factorial validity of the group environment questionnaire. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 65(3), 226-236.
- Senécal, J., Loughhead, T. M., & Bloom, G. A. (2008). A season-long team-building intervention: Examining the effect of team goal setting on cohesion. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 30, 186-199.
- Spink, K. S., Wilson, K. S., & Odnokon, P. (2010). The perception of team environment: The relationship between the psychological climate and members' perceived effort in high-performance groups. In *Group dynamics: Theory, research, and practice* (pp. 150-161). Retrieved from <http://dx.doi.org/10.1037/a0033552>
- Steiger, J. H. (1990). Structural model evaluation and modification: An interval estimation approach. *Multivariate Behavioral Research*, 25, 173-180.
- Sullivan, R. A., Short, S. E., & Cramer, K. M. (2002). Confirmatory factor analysis of the group environment questionnaire with coaching teams. *Perceptual and Motor Skills*, 94, 341-347.
- Theodorson, G. A., & Theodorson, A. G. (1990). A modern dictionary of sociology. In *Handbook of modern sociology Rand McNally* (pp. 36-82). New York: Barnes and Noble Books.

- Vincer, D., & Loughhead, T. M. (2010). The relationship among athlete leadership behaviors and cohesion in team sports. *The Sport Psychologist, 24*(4), 448-467.
- Ullman, J. B. (2001). Structural equation modeling. In B. G. Tabachnick & L. S. Fidell (Eds.), *Using multivariate statistics* (4th ed., pp. 653-771). Needham Heights, MA: Allyn & Bacon.
- Wankel, L. M., & Mummery, W. K. (1990). The psychological and social benefits of sport and physical activity. *Journal of Leisure Research, 22*, 167-182.
- Wankel, L. M., & Mummery, W. K. (1996). Canada. In P. De Knop, L. Engstrom, B. Skirstad, & M. R. Weiss (Eds.), *Worldwide trends in youth sport* (pp. 27-42). Champaign, IL: Human Kinetics.
- Yousefi, M., Ramzaninezhad, R., & Hemmatinezhad, M. (2009). The relationship between team motivational climate and goal orientation in athletes. *World Journal of Sport Sciences, 2*(2), 125-128.
- Yukelson, D., Weinberg, R., & Jackson, A. (1984, August). A multidimensional group cohesion instrument for intercollegiate basketball teams. *Small Group Research, 20*(1), 291-301.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ชนิดกีฬา.....
4. ประสบการณ์ในการเล่นกีฬา..... จำนวนปีที่เล่น.....

แบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน

แบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน (YSEQ) เพื่อใช้ในการศึกษาถึงการรับรู้บรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน เพื่อช่วยเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความสามัคคีและบรรยากาศที่ดีภายในทีมกีฬา

แบบสอบถามนี้ไม่ใช่เพื่อเป็นการคัดเลือกตัว จึงไม่มีคำตอบที่ถูก หรือผิด สิ่งที่สำคัญคือ ท่าน

1. มีความซื่อสัตย์ในการตอบ และมองตัวท่านเอง
2. แสดงความรู้สึกรู้สึกของท่านต่อคำถามต่อไปนี้

แบบสอบถามใช้มาตราวัด 9 ระดับ เพื่อชี้ให้เห็น ไม่จริง (สำหรับฉัน) หรือ จริง (สำหรับฉัน) ในแต่ละคำถามบนกระดาษราวกับว่าเป็นการบรรยายถึงตัวเอง กรุณาตอบทุกคำถาม

พลิกกระดาษเพื่อตอบแบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน

ระหว่างการตอบคำถามเหล่านี้ กรุณามุ่งความสนใจไปในทีมกีฬาที่ท่านเล่นอยู่

แบบสอบถามบรรยากาศภายในทีมกีฬาสำหรับเยาวชน

คำถามต่อไปนี้จะถามเกี่ยวกับความรู้สึกของคุณที่มีต่อทีมกีฬาของคุณ กรุณาวงกลม
หมายเลข 1-9 ในการแสดงระดับที่คุณเห็นด้วย

1. พวกเรามีการพูดถึงเป้าหมายของทีมร่วมกัน

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

2. ฉันชวนเพื่อนร่วมทำกิจกรรมกับฉัน

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

3. พวกเรามีความเข้าใจตรงกันภายในทีม

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

4. ฉันมีเพื่อนสนิทอยู่ในทีมนี้

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

5. ฉันชอบแนวทางการทำงานร่วมกันเป็นทีม

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

6. ฉันไม่ได้รับความร่วมมือจากสมาชิกภายในทีม

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

7. พวกเราไปเที่ยวด้วยกันเมื่อมีโอกาส

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

8. ทีมของเรามีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

9. ฉันติดต่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมทีมเป็นประจำทางโทรศัพท์ และข้อความ หรืออินเทอร์เน็ต

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

10. ทีมทำให้ฉันมีโอกาสในการพัฒนาความสามารถของตนเอง

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

11. ฉันใช้เวลาอยู่กับเพื่อนร่วมทีมของฉัน

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

12. ทีมของเราทำงานร่วมกันได้ไม่ดี

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

13. ฉันติดต่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมทีมอย่างต่อเนื่องหลังจากสิ้นสุดฤดูกาลแข่งขัน

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

14. ฉันมีความสุขเมื่อทีมของฉันได้รับชัยชนะ

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

15. พวกเราอยู่รวมกันหลังจากการฝึกซ้อม

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

16. วิธีการเล่นของฉันคล้ายกับเพื่อนร่วมทีม

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

17. พวกเราติดต่อกับคนอื่นๆเป็นประจำ ทางโทรศัพท์ และข้อความ หรืออินเทอร์เน็ต

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

18. พวกเราชอบในการทำงานเป็นทีม

1	2	3	4	5	6	7	8	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง							เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

ภาคผนวก ข

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของแบบสอบถาม 16 ข้อ

	It1	It3	It5	It8	It10	It14	It16	It18	It2	It4	It7	It9	It11	It13	It15	It17
It1	1.000															
It3	0.485	1.000														
It5	0.390	0.497	1.000													
It8	0.391	0.574	0.500	1.000												
It10	0.417	0.420	0.429	0.439	1.000											
It14	0.315	0.280	0.357	0.377	0.493	1.000										
It16	0.269	0.471	0.321	0.339	0.340	0.313	1.000									
It18	0.307	0.356	0.449	0.434	0.418	0.418	0.370	1.000								
It2	0.414	0.498	0.374	0.358	0.289	0.217	0.392	0.316	1.000							
It4	0.336	0.444	0.417	0.448	0.371	0.254	0.320	0.356	0.457	1.000						
It7	0.297	0.381	0.361	0.500	0.285	0.281	0.333	0.311	0.430	0.409	1.000					
It9	0.214	0.289	0.171	0.313	0.175	0.045	0.295	0.179	0.259	0.214	0.357	1.000				
It11	0.355	0.345	0.393	0.374	0.546	0.423	0.422	0.391	0.438	0.450	0.410	0.214	1.000			
It13	0.279	0.327	0.254	0.290	0.279	0.234	0.335	0.328	0.330	0.261	0.392	0.363	0.437	1.000		
It15	0.351	0.352	0.321	0.424	0.483	0.489	0.414	0.465	0.331	0.338	0.404	0.212	0.598	0.405	1.000	
It17	0.254	0.302	0.158	0.289	0.159	0.123	0.339	0.240	0.291	0.217	0.306	0.580	0.305	0.401	0.365	1.000

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงซ้อน

DATE: 3/3/2016

TIME: 9:16

L I S R E L 9.20 (STUDENT)

BY

Karl G. Jøreskog & Dag Sørbom

This program is published exclusively by

Scientific Software International, Inc.

<http://www.ssicentral.com>

Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2014

Use of this program is subject to the terms specified in the

Universal Copyright Convention.

The following lines were read from file D:\prang_sport\yseq.spl:

!YSQA MODEL

DA NI=16 NO=335 MA=CM

LA

I1 I3 I5 I8 I10 I14 I16 I18 I2 I4 I7 I9 I11 I13 I15 I17

KM

1.000

0.485 1.000

0.390 0.497 1.000

0.391 0.574 0.500 1.000

0.417 0.420 0.429 0.439 1.000

0.315 0.280 0.357 0.377 0.493 1.000

0.269 0.471 0.321 0.339 0.340 0.313 1.000

0.307 0.356 0.449 0.434 0.418 0.418 0.370 1.000

0.414 0.498 0.374 0.358 0.289 0.217 0.392 0.316 1.000

0.336 0.444 0.417 0.448 0.371 0.254 0.320 0.356 0.457 1.000

0.297 0.381 0.361 0.500 0.285 0.281 0.333 0.311 0.430 0.409 1.000

0.214 0.289 0.171 0.313 0.175 0.045 0.295 0.179 0.259 0.214 0.357 1.000

0.355 0.345 0.393 0.374 0.546 0.423 0.422 0.391 0.438 0.450 0.410 0.214 1.000

0.279 0.327 0.254 0.290 0.279 0.234 0.335 0.328 0.330 0.261 0.392 0.363 0.437 1.000

0.351 0.352 0.321 0.424 0.483 0.489 0.414 0.465 0.331 0.338 0.404 0.212 0.598 0.405 1.000

0.254 0.302 0.158 0.289 0.159 0.123 0.339 0.240 0.291 0.217 0.306 0.580 0.305 0.401 0.365

1.000

SD

1.670 1.681 1.532 1.649 1.597 1.412 1.688 1.478 1.757 1.720 1.846 2.398 1.556 1.951 1.683

2.318

MO NX=16 NK=2 LX=FI TD=SY

FR LX(1,1) LX(2,1) LX(3,1) LX(4,1) LX(5,1) LX(6,1) LX(7,1) LX(8,1)

FR LX(9,2) LX(10,2) LX(11,2) LX(12,2) LX(13,2) LX(14,2) LX(15,2) LX(16,2)

FR TD(13,5) TD(15,6) TD(15,5) TD(11,4) TD(13,6) TD(8,15)

FR TD(13,2) TD(9,2) TD(1,9) TD(1,8) TD(12,4) TD(1,7) TD(15,4)

FR TD(15,7) TD(6,12) TD(4,7) TD(6,8) TD(1,15) TD(3,15) TD(7,13) TD(7,16)

FR TD(7,12) TD(12,14) TD(7,9) TD(14,16) TD(7,3)

FR TD(6,2) TD(5,6) TD(8,2) TD(5,2)

FR TD(16,12) TD(15,13) TD(14,10) TD(16,15) TD(12,11) TD(14,9) TD(14,11) TD(15,11)

LK

TASK SOCIAL

PD

OU RS

!YSQA MODEL

Number of Input Variables 16

Number of Y - Variables 0

Number of X - Variables 16

Number of ETA - Variables 0

Number of KSI - Variables 2

Number of Observations 335

!YSQA MODEL

Covariance Matrix

	I1	I3	I5	I8	I10	I14
I1	1.000					
I3	0.485	1.000				
I5	0.390	0.497	1.000			
I8	0.391	0.574	0.500	1.000		
I10	0.417	0.420	0.429	0.439	1.000	
I14	0.315	0.280	0.357	0.377	0.493	1.000
I16	0.269	0.471	0.321	0.339	0.340	0.313
I18	0.307	0.356	0.449	0.434	0.418	0.418
I2	0.414	0.498	0.374	0.358	0.289	0.217
I4	0.336	0.444	0.417	0.448	0.371	0.254
I7	0.297	0.381	0.361	0.500	0.285	0.281
I9	0.214	0.289	0.171	0.313	0.175	0.045
I11	0.355	0.345	0.393	0.374	0.546	0.423
I13	0.279	0.327	0.254	0.290	0.279	0.234
I15	0.351	0.352	0.321	0.424	0.483	0.489
I17	0.254	0.302	0.158	0.289	0.159	0.123

Covariance Matrix

	I16	I18	I2	I4	I7	I9
I16	1.000					
I18	0.370	1.000				
I2	0.392	0.316	1.000			
I4	0.320	0.356	0.457	1.000		
I7	0.333	0.311	0.430	0.409	1.000	
I9	0.295	0.179	0.259	0.214	0.357	1.000
I11	0.422	0.391	0.438	0.450	0.410	0.214
I13	0.335	0.328	0.330	0.261	0.392	0.363
I15	0.414	0.465	0.331	0.338	0.404	0.212
I17	0.339	0.240	0.291	0.217	0.306	0.580

Covariance Matrix

	I11	I13	I15	I17
I11	1.000			
I13	0.437	1.000		
I15	0.598	0.405	1.000	
I17	0.305	0.401	0.365	1.000

!YSQA MODEL

Number of Iterations = 8

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-X

	TASK	SOCIAL
I1	0.611	--
	(0.053)	
	11.536	
I3	0.776	--
	(0.049)	
	15.739	
I5	0.669	--
	(0.051)	
	13.144	
I8	0.712	--
	(0.050)	
	14.374	
I10	0.627	--
	(0.052)	
	12.031	
I14	0.522	--
	(0.055)	

9.479
I16 0.602 --
(0.054)
11.216
I18 0.638 --
(0.053)
12.006
I2 -- 0.659
(0.053)
12.328
I4 -- 0.669
(0.053)
12.556
I7 -- 0.619
(0.054)
11.497
I9 -- 0.358
(0.058)
6.149
I11 -- 0.697
(0.052)
13.486
I13 -- 0.586
(0.058)
10.089
I15 -- 0.572
(0.055)
10.405
I17 -- 0.431
(0.057)
7.564

PHI

	TASK	SOCIAL
TASK	1.000	
SOCIAL	0.808	1.000
	(0.028)	
	28.422	

Squared Multiple Correlations for X - Variables

I1	I3	I5	I8	I10	I14
0.371	0.602	0.448	0.508	0.394	0.273

Squared Multiple Correlations for X - Variables

I16	I18	I2	I4	I7	I9
0.361	0.407	0.435	0.447	0.383	0.130

Squared Multiple Correlations for X - Variables

I11	I13	I15	I17
0.482	0.345	0.327	0.188

Log-likelihood Values

	Estimated Model	Saturated Model
Number of free parameters(t)	71	136
-2ln(L)	3305.182	3249.060
AIC (Akaike, 1974)*	3447.182	3521.060
BIC (Schwarz, 1978)*	3717.985	4039.781

*LISREL uses $AIC = 2t - 2\ln(L)$ and $BIC = t\ln(N) - 2\ln(L)$

Goodness-of-Fit Statistics

Degrees of Freedom for (C1)-(C2)	65
Maximum Likelihood Ratio Chi-Square (C1)	56.122 (P = 0.7758)
Browne's (1984) ADF Chi-Square (C2_NT)	55.814 (P = 0.7846)
Estimated Non-centrality Parameter (NCP)	0.0
90 Percent Confidence Interval for NCP	(0.0 ; 11.610)
Minimum Fit Function Value	0.168
Population Discrepancy Function Value (F0)	0.0
90 Percent Confidence Interval for F0	(0.0 ; 0.0347)
Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)	0.0
90 Percent Confidence Interval for RMSEA	(0.0 ; 0.0231)
P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05)	1.00
Expected Cross-Validation Index (ECVI)	0.618
90 Percent Confidence Interval for ECVI	(0.618 ; 0.653)
ECVI for Saturated Model	0.812
ECVI for Independence Model	6.397
Chi-Square for Independence Model (120 df)	2110.940
Normed Fit Index (NFI)	0.973
Non-Normed Fit Index (NNFI)	1.008
Parsimony Normed Fit Index (PNFI)	0.527
Comparative Fit Index (CFI)	1.000
Incremental Fit Index (IFI)	1.004
Relative Fit Index (RFI)	0.951
Critical N (CN)	562.940
Root Mean Square Residual (RMR)	0.0262
Standardized RMR	0.0263
Goodness of Fit Index (GFI)	0.980
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI)	0.957

Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) 0.468

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -0.075

Median Fitted Residual = 0.000

Largest Fitted Residual = 0.070

Summary Statistics for Standardized Residuals

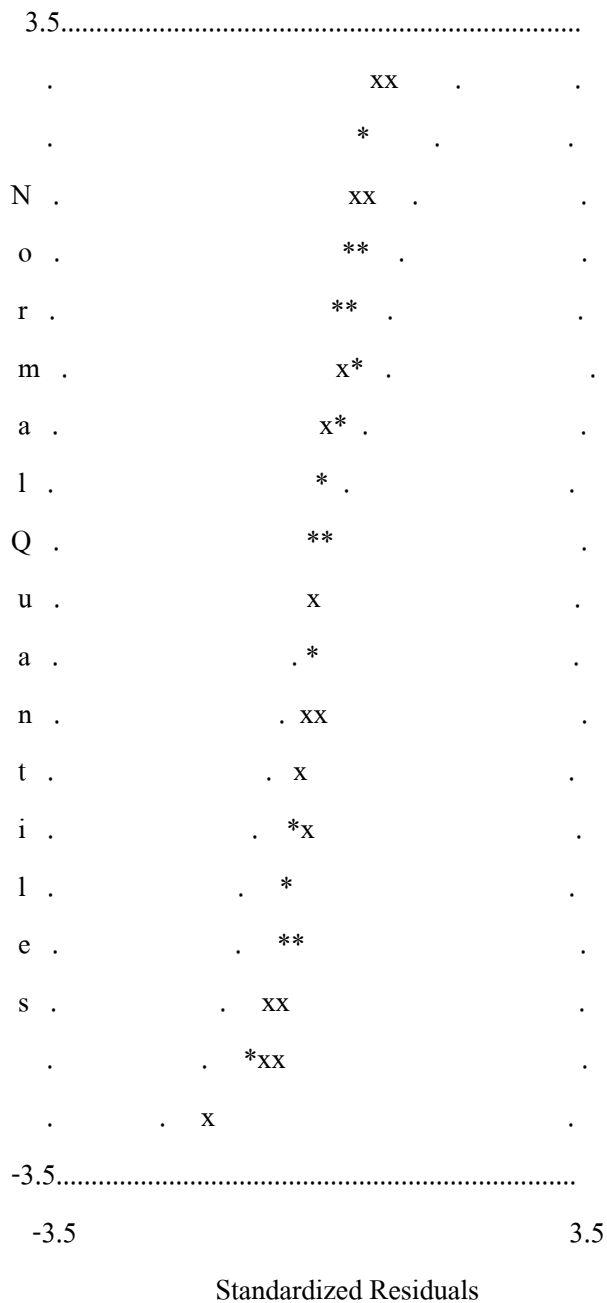
Smallest Standardized Residual = -1.449

Median Standardized Residual = 0.000

Largest Standardized Residual = 1.508

!YSQA MODEL

Qplot of Standardized Residuals

Time used 0.031 seconds

ภาคผนวก ง
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อนงค์ วิเศษสุวรรณ อาจารย์ศูนย์บัณฑิตศึกษานานาชาติและ
ทรัพยากรมนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประณมพร จ้วงพานิช รองคณบดีฝ่ายการศึกษาก่อนปริญญา
วิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
มหาวิทยาลัยมหิดล
3. ดร.วิมลมาศ ประชากุล อาจารย์ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
4. นางสาวชนพร พานิช ผู้บรรยายการแข่งขันกีฬาต่างประเทศ
บริษัท ทรุวิชั่น จำกัด (มหาชน)
5. Mr. Curt Ayers อาจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติ
มหาวิทยาลัยบูรพา